ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΔΑΒΙΔ

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Οὗ ἐν τῷ τέλει προσετέθησαν αἵ τε Ὠδαὶ, Καὶ ἡ Ἑρμηνεία ὅπως Χρὴ ςιχολογεῖσθαι ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ τὸ Ψαλτήριον.

Καὶ ἄλλα.

Ἤδη μετάτινος Προοιμίου τυπωθὲν

Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνςαντινουπόλεως Τυπογραφείῳ.

Ἔτει ᾳψηή

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΒΙΔ.

Σίγησον Ὀρφεῦ, ῥίψον Ἑρμῆ τὴν λύραν,
Τρίπες ὁ Δελφοῖς, δύνων εἰς λήθην ἔδυ.
Δαυὶδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρέων λύραν,
Τρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν Θεῦ Μυστηρίων.
Πληθὺν παλαιῶν ἱερεῖ τερασίων.
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τῦ Κτίσαντος τὴν Κτίσιν,
Σώζων ἅπαντας, μυσαγωγῶν, ᾠδῇ σοφῇ,
Ἁμαρτάσιντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, ᾠδῇ Κρητῦ δηλῶν κρίσιν,
Σμήχειν διδάσκει ψυχικὰς ἁμαρτάδας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
17804

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ.

Η Περὶ Ἠθικῆς διδασκαλία ὅσον εἶναι ἀναγκαιοτέρα εἰς ἕνα Χριστιανὸν, τόσον περισσότερον χρεωστεῖ ὁ Διδάσκαλος νὰ γυμνάζῃ τὺς νέους μαθητὰς, ἢ νὰ νουθετῶσι πῶς νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν κακοήθειαν ἢ πονηρίαν. Αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τῆ Ἐυσεβῆς Χριστιανῆ, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὰ ῥητὰ τῆς θείας γραφῆς, Παλαιᾶς τε ἢ Νέας. Ἀπὸ τὴν Παλαιὰν μὲν, ὡς σκιὰν ἦσαν τῆ Νόμυ. ἀπὸ δὲ τὴν Νέαν, ὡς τὴν χάριν διὰ Ἰησῦ ἔχυσαν ἢ τὴν ἀλήθειαν. Εἰς ἐκείνην μανθάνομεν νὰ μισῶμεν, εἰς αὐτὴν νὰ ἀγαπῶμεν τὺς ἐχθρὺς ἡμῶν. Καὶ τὶ λέγω; ἡ ἀρίστη διδασκαλία τῆς Νέας αὐτῆς Διαθήκης θαυμάζεται σχεδὸν ἢ ἀπὸ τὺς πολεμίυς αὐτῆς. Ὅθεν καλὸν εἶναι, κοντὰ εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς διδασκαλίας, νὰ ἐξέυρωμεν ἢ οἱ νέοι τὰς περὶ Ἠθικὴν ἰδέας ἢ τῶν ἔξω, ὅτι ἢ εἰς αὐτὺς ἐπαινεταὶ ἦσαν αἱ ἀρεταί. Ὁ ξυγγραφεὺς τάυτης τῆς βίβλυ, ὁ Προφητάναξ, λέγω, Δαβὶδ, διδάσκει ἡμᾶς ωὐτελέστερον τὰς ἠθικὰς ἀρετάς. ἢ κρέων ὑπερφυῶς τὴν τῆ Πνεύματος κινύραν, τρανοῖ τὰ ὑψηλὰ ἢ ἀπόκρυφα τῶν τῆ Θεῆ μυστηρίων. Οὐ μόνον δὲ αὐτὸς, ἀλλὰ ἢ πάντες οἱ Προφῆται ἢ δίκαιοι τῆ νόμυ πολλὰ παρεκίνησαν τὺς ἀνθρώπυς εἰς τὴν ἀρετήν. Ὁμοίως ἢ οἱ ἔξω σοφοὶ ἐλάλησαν ἢ συνέγραψαν περὶ ἠθικῆς, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης ἢ οἱ λοιποί. ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῆ ὁπόιυ ἐξελέγη ἢ τὸ διάγραμμα αὐτὸ τῶν ἀρετῶν, ἢ ἐτυπώθη εἰς γύμνασιν τῶν νέων. Εἰς αὐτὸ φαίνεται ὅτι ὁ μέσος ὅρος μεταξὺ δύω κακιῶν εἶναι ἡ ἀρετή. Ἡ Δειλία, λόγυ χάριν, φοβᾶται κάθε πρᾶγμα, ἢ ἁμαρτάνει κατ' ἔλλειψιν. Τὸ Θράσος δὲν φοβᾶται κἀνένα πρᾶγμα, ἢ ἁμαρτάνει καθ' ὑπερβολήν.

λήν. Τὸ Θάῤῥος ὁπῦ εἶναι τὸ μέσον μεταξὺ μιᾶς ἢ ἄλλης κακίας, δὺ προξενεῖ φόβον, παρὰ ὅταν πρέπῃ τινας νὰ φοβηθῇ. ἢ αὐτὸ λέγεται ἀρετή. ὕτω ἢ περὶ τῶν λοιπῶν. ὡς εἰ τῷ ἑξῆς αὐτῷ διαγράμματι δῆλον.

Ἐλλείψεις.	Μεσότητες.	Ὑπερβολαί.
Ἀφροσύνη.	Φρόνησις.	Πανουργία.
Ἠλιθιότης ἢ Ἀναισθησία.	Σωφροσύνη.	Ἀκολασία.
Ἄοργος.	Πρᾶος.	Ὀργίλος.
Ἀνανδρία.	Ἀνδρία.	Ἀναισθησία πρὸς λύπην.
Δειλός.	Θαῤῥαλαῖος.	Θρασύς.
Χαιρέκακος.	Νέμεσις.	Φθόνος.
Μειονεξία.	Δικαιοσύνη.	Πλεονεξία.
Ἀνεπιεικὴς ὁ μὴ ἀκριβοδίκαιος.	Ἐπιεικής.	Ἀνεπιεικὴς ὁ εἰς τὸ πλεονεκτεῖν ῥέπων.
Ἀνελευθερία.	Ἐλευθεριότης.	Ἀσωτία.
Μικροπρεπής.	Μεγαλοπρεπής.	Βάναυσος.
Μῖσος.	Φιλία.	Θωπεία.
Ἀφιλοτιμία.	Φιλοτιμία.	Φιλοτιμία ὑπερβάλλουσα.
Εἴρων.	Ἀλήθεια.	Ἀλαζονεία.
Ἄρεσκος.	Σεμνός.	Αὐθάδης.
Ἀγροικία.	Εὐτραπελία.	Βωμολοχία.
Ἀιδήμων λίαν.	Αἰδήμων.	Ἀναιδής.
Μικρόψυχος.	Μεγαλόψυχος.	Χαῦνος.

Οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἠθικῆς λέγεσιν, ὅτι ἡ βάσις τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν νὰ εἶναι τὸ μὴ παρὰ τῷ Κυρίῳ ὡ Εὐαγγελίοις λεγόμενον, Ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσης. Ὁ δὲ τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτῷ Διδάσκαλος προσέθησιν ἔτι μᾶλλον μὴ ταῦτα „Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, μὴ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε τὲς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐσί; . . . Πλὴν ἀγαπᾶτε τὲς ἐχθρὲς ὑμῶν, μὴ ἀγαθοποιεῖτε. μὴ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες. μὴ ἔσαι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς κτ. Διδασκαλίαι κατὰ ἀλήθειαν ὀπῶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπερνικήσῃ κἀμμία ἄλλη περὶ Ἠθικῆς τῶν σοφῶν διδασκαλία. Αὐτὸν τὸν θεῖον Διδάσκαλον. τὴν ἐντέλειαν πασῶν τῶν ἀρετῶν. τὸν Κύριον, λέγω, ἡμῶν Γησῦν Χρισόν. προεμύνησαν πάντες οἱ σοφοὶ μὴ Προφῆται. Περὶ αὐτῷ προφητεύει μὴ ὁ θεῖος Δαβὶδ ὡ τάυτῃ τῇ ἱερᾷ βίβλῳ, τῷ θεσπεύσῳ, φημὶ, Ψαλτηρίῳ. Οὗ τῆς συνεχῶς ἀναγνώσεως ἕκασος τῶν Εὐσεβῶν ἐφιέσθω. ὡς ἐμπλεῦ πάσης πνευματικῆς χάριτος, μὴ προξένῃ ἐπωφελῶς ψυχικῆς σωτηρίας.

Ἐρρῶσθε.

Ὁ ἔφορ☉ τῆς Τυπογραφίας
Βασίλει☉ ΣΦ. ἰατροφιλόσοφ☉

ΔΑΒΙΔ τὸ Ψαλτήριον, ἓξ λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιὰθ, συντρίβεσι τὰ πάθη.

ΔΑΒΙΔ ΠΡΟΦΗΤΟΥ,

ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ά. 1.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας, καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνε-

ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ϛ'. 2.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας. μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. γ'. 3.

Ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται

ται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ὄρους Ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν ὕμνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. δ'. 4.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καιροῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῆς Κληρονομούσης.
ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. έ. 5.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βατιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκραναν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας, ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς Ὀγδόης.
ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ς'. 6.

ΚΥριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε; Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἐπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ, ζ. 7.

Ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ Υἱοῦ Ἰεμινεί.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῴζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπι-

ἐπίστρεψον. Κύριος κρωεῖ λαούς. Κρινόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρὸς ὁ Θεὸς δικαίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ συλλεώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐκπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν Ληνῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ἡ. 8.

ΚΥριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν, καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς Οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, οὓς σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ Υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω

τῶν

τῶν ποδῶν αὐτῦ, πρόβατα, ἢ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ ἢ τὰ κτήνη τῦ πεδίυ. Τὰ πετεινὰ τῦ Οὐρανῦ, ἢ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά συ ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν Κρυφίων τῦ Υἱῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. θ'. 9.

ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μυ, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά συ. Εὐφρανθήσομαι ἢ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματί συ Ὕψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μυ εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσι, ἢ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπυ συ. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μυ, ἢ τὴν δίκην μυ. ἐκάθισας ἐπὶ θρόνυ ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, ἢ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνός. Τῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, ἢ πόλεις καθεῖλες. Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῦ μετ' ἤχυς, ἢ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἡτοίμασας ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτῦ, ἢ αὐτὸς κρινεῖ τὴν Οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι.

Καὶ

Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σε, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ᾗ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτῃ, ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός. ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Ἱνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ. Οὗ

ἀρᾶς

ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν, ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν. κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπιλέλησται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἕνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ. ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφανῷ, καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ι. 10.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον; Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς

εὐθεῖς

εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον. ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ὢ Ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος ὢ οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, ⳓ τὸν ἀσεβῆ. ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ, ⳓ θεῖον, ⳓ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, ⳓ δικαιοσύνας ἠγάπησεν. εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Δόξα, ⳓ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῆς Ὀγδόης.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ιά. ιι.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, ⳓ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, ⳓ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα. Τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστί. τίς ἡμῶν Κύριός ἐστίν; Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, ⳓ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά. ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, ⳓ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ⳓ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ϛ. 12.

Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας, ἢ νυκτός; Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μή ποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου. ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ιγ'. 13

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Κύριος ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν. οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων. βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστί. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν Σωτήριον τῷ Ἰσραήλ; ἐν τῷ

ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῷ λαῷ αὐτῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, ἢ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ. Δόξα, ἢ νῦν.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ιδ'. 14.

ΚΥριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σε; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σε; Πορευόμενος ἄμωμος, ἢ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῦ. ὃς ἐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτῦ. Καὶ ἐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτῦ κακὸν, ἢ ὀνειδισμὸν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγισα αὐτῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτῦ πονηρευόμενος, τὸς δὲ φοβεμένες τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτῦ ἢ ἐκ ἀθετῶν. τὸ ἀργύριον αὐτῦ ἐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, ἢ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις ἐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, ἐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ.

ιέ. 15.

ΦΥλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός με εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν με ἐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, ἐδ' ἐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων με. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας με, ἢ τῦ ποτηρίε με, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν με ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις με, ἢ γὰρ ἡ κληρονομία με κρατίστη μοί ἐστιν.

ἐσὶν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ ἢ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐσὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλησώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩ͂Ν ΔΑΒΙΔ. ις'. 16.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός. ἐπείρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ σόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός. κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάσωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με Κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ σόμα αὐτῶν ἐλάλησαν ὑπερηφανίαν. Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο

θεντο ἐκκλῖναι ὠ τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, ἢ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ὠ ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτὸς, ἢ ὑποσκέλισον αὐτός. ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίας σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ὠ τῇ ζωῇ αὐτῶν, ἢ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, ἢ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ὠ δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ὠ τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου. Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος.

Τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ. Ὃς ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ὠ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἢ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, ἢ εἶπεν.

ΨΑΛΜΟΣ, ιζ. 17.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου ἢ καταφυγή μου, ἢ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἢ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὑπερασπιστής μου, ἢ κέρας σωτηρίας μου, ἢ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον. ἢ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περι-

φέσχον με ὠδῖνες θανάτυ, ἡ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδῖνες ᾅδυ περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτυ. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, ἡ πρὸς τὸν Θεόν μυ ἐκέκραξα. Ἤκυσεν ἐκ Ναῦ ἁγίυ αὐτῦ φωνῆς μυ, ἡ ἡ κραυγή μυ, ἐνώπιον αὐτῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῦ. Καὶ ἐσαλεύθη, ἡ ἐτρόμυς ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, ἡ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτῦ, ἡ πῦρ ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ καταφλεγήσεται. ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῦ. Καὶ ἔκλινεν ὐρανὺς, ἡ κατέβη, ἡ γνόφος ὑπὸ τὺς πόδας αὐτῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερυβὶμ, ἡ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῦ, κύκλῳ αὐτῦ ἡ σκηνὴ αὐτῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῦ αἱ νεφέλαι διῆλθεν, χάλαζα, ἡ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ ὐρανῦ ὁ Κύριος, ἡ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, ἡ ἐσκόρπισεν αὐτὺς, ἡ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, ἡ συνετάραξεν αὐτύς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, ἡ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς Οἰκυμένης. Ἀπὸ ἐπιτημήσεώς συ Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψυς, ἡ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μυ δυνατῶν, ἡ ἐκ τῶν μισύντων με, ὅτι ἐσερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μυ, ἡ ἐγένετο Κύριος ἀντιλήμψιμά μυ. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μυ, ἡ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μυ ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδὺς Κυρίυ ἡ

ἐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ. καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου, ἀθῷος ἔσῃ. Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεπτοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖ τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεὸς πάρεξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου ἱστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν. ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

Ἐκέ-

Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταξήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαός ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδουλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεὸς, ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ὦ ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ Βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαβὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ιή. 18.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν. ἀπ' ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβῇ

κρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς. ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν. ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ιθ'. 19.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιαναίτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτῷ ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνασείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ

αὐτῦ. Οὗτοι ὠ ἅρμασι, ἢ οὗτοι ὠ ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ὠ ὀνόματι Κυρίου Θεῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν, ἢ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, ἢ ἀνορθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, ἢ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὠ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε,

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κ'. 20.

ΚΥριε ὠ τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, ἢ ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῦ ἔδωκας αὐτῷ, ἢ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ὠ εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, ἢ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτῦ ὠ τῷ Σωτηρίῳ σου, δόξαν, ἢ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ὠ χαρᾷ μετὰ τῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, ἢ ὠ τῷ ἐλέει τῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τῦ προσώπου σου. Κύριος ὠ ὀργῇ αὐτῦ συνταράξει αὐτούς, ἢ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, ἢ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἔκλιναν ἐπὶ σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ὠ τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι Κύριε ὠ τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν, ἢ ψαλοῦμεν τὰς δυνάμεις σου.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος.

Ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς Ἑωθινῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κά. 21.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ὢν ἅγιος κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμὶ σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν. σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφθην ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, Θεός μου εἶ σύ. μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

με. Ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ Βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς. ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑ-

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κγ'. 22.

ΚΥριος ποιμαίνει με, ἡ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ,
Τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων. κγ'. 23.

ΤΟῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσε-

λέυσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυναμέων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κδ'. 24.

Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆ. τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε. χρηστὸς, καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστί. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

σατο. Ἡ ψυχὴ αὐτῦ ὠ ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, ἢ τὸ σπέρμα αὐτῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβεμένων αὐτὸν, ἢ ἡ διαθήκη αὐτῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μυ διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον. ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τὺς πόδας μυ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, ἢ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς, ἢ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίς μυ ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μυ ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μυ, ἢ τὸν κόπον μυ, ἢ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μυ. Ἴδε τὺς ἐχθρύς μυ, ὅτι ἐπληθύνθησαν, ἢ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μυ, ἢ ῥῦσαί με. μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι ἢ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κέ. 25.

Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ὠ ἀκακίᾳ μυ ἐπορεύθην, ἢ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, ὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, ἢ πείρασόν με. πύρωσον τὺς νεφρύς μυ, ἢ τὴν καρδίαν μυ. Ὅτι τὸ ἔλεός συ κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μυ ἐστὶ, ἢ εὐηρέστησα ὠ τῇ ἀληθείᾳ συ. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίυ ματαιότητος, ἢ μετὰ παρανομούντων ὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων, ἢ μετὰ ἀσεβῶν ὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ὠ ἀθῴοις τὰς χεῖράς μυ, ἢ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν συ Κύριε. Τῦ ἀκῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς συ, ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά συ. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκυ συ, ἢ τόπον σκηνώματος δόξης συ. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μυ, ἢ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μυ. Ὧν ὠ χερσὶν αὐ-

αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κε'. 26.

ΚΥ'ριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παραταξῆται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, ἐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαιασῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω. τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀλαλαγμοῦ. Ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποστοραλίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου, καὶ ἡ Μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με

με Κύριε ὡ τῇ ὁδῷ σε, ϗ ὁδήγησόν με ὡ τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν με. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, ϗ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τὸ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίε ὡ γῇ ζώντων. ὑπόμεινον τὸν Κύριον. Ἀνδρίζε, ϗ κραταιέσθω ἡ καρδία σε, ϗ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. Δόξα, ϗ νῦν. Ἀλληλεία.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κζ. 27.

ΠΡὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός με μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ. μή ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, ϗ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνεσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς Φωνῆς τῆς δεήσεώς με, ὡ τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ὡ τῷ αἴρειν με χεῖράς με πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, ϗ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με. Τῶν λαλέντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ὡ ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ϗ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς. ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι ὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίε, ϗ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. καθελεῖς αὐτὸς, ϗ ὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτός. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς Φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, ϗ ὑπερασπισής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, ϗ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, ϗ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ϗ ὑπερασπισὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί. Σῶσον τὸν λαόν σου, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ϗ ποίμανον αὐτὸς,

τὰς ἢ ἔπαρον αὐτὰς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐξοδίου σκηνῆς. κή. 28.

ΕΝέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ἢ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, Φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, ἢ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λιβάνου, ἢ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον, ἢ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Καδής. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, ἢ ἀποκαλύψει δρυμούς, ἢ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, ἢ καθιεῖται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΗΣ ΤΟΥ ΕΓΚΑΙΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΔΑΒΙΔ. κθ. 29.

ΥΨώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, ἢ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ἢ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σιοι αὐτῦ, ἢ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῦ, ἢ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, ἢ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μȣ, ȣ̓ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σȣ παρέσχε τῷ κάλλει μȣ δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σȣ, ἢ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ἢ πρὸς τὸν Θεόν μȣ δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μȣ, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χȣ̃ς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σȣ; Ἤκȣσε Κύριος, ἢ ἠλέησέ με. Κύριος ἐγενήθη βοηθός μȣ. Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μȣ εἰς χαρὰν ἐμοὶ, διέρρηξας τὸν σάκκον μȣ, ἢ περιέζωσάς με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μȣ, ἢ ȣ̓ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μȣ, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ.

Ἐκτάσεως. λ'. 30.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σȣ ῥῦσαί με, ἢ ἐξελοῦμαι. Κλῖνον πρός με τὸ ȣ̓ς σȣ, τάχυνον τȣ̃ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, ἢ εἰς οἶκον καταφυγῆς τȣ̃ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μȣ, ἢ καταφυγή μȣ εἶ σὺ, ἢ ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ ὁδηγήσεις με, ἢ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος τάυτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μȣ Κύριε. Εἰς χεῖράς σȣ παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μȣ, ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμί-

Ἐμίσησας τὲς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῶς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σε. Ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μς. ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μς. Καὶ ὐ συνέκλεισάς με εἰς χέρας ἐχθρῶν, ἔστησας ὠ εὐρυχώρῳ τὲς πόδας μς. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ὠ θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μς, ἡ ψυχή μς, καὶ ἡ γαστήρ μς. Ὅτι ἐξέλιπον ὠ ὀδύνῃ ἡ ζωή μς, καὶ τὰ ἔτη μς ὠ στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ὠ πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μς, καὶ τὰ ὀστᾶ μς ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τὲς ἐχθρές μς ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μς σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μς. Οἱ θεωρῶντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτὲς ἅμα ἐπ' ἐμὲ τὲ λαβεῖν τὴν ψυχήν μς ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα. εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μς. ὠ ταῖς χερσί σς οἱ κλῆροί μς. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μς, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων μς. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σς ἐπὶ τὸν δῦλόν σς, σῶσόν με ὠ τῷ ἐλέει σς. Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου. ἄλαλα γενηθέτω τὰ χείλη τὰ δόλια. Τὰ λαλοῦντα κατὰ τῦ δικαίυ ἀνομίαν, ὠ ὑπερηφανίᾳ, καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σς Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβυμένοις σε. Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζυσιν ἐπὶ σὲ, ὐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτὲς ὠ ἀποκρύφῳ τῦ προσώπυ σς, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτὲς ὠ σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔλεος

αὐτὲ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητᾷ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ.

Συνέσεως, λα'. ζ'.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου. ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ τούτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος. οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄξεις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῦ ἁμαρτωλῦ. τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, ἢ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, ἢ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. λϚ'. 32.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τῦ Κυρίυ, ἢ πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην, ἢ κρίσιν ὁ Κύριος. τῦ ἐλέους Κυρίυ πλήρης ἡ γῆ. Τῷ Λόγῳ Κυρίυ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, ἢ τῷ Πνεύματι τῦ στόματος αὐτῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ. ἀπ' αὐτῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικῦντες τὴν Οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, ἢ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, ἢ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βυλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, ἢ ἀθετεῖ βυλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βυλὴ τῦ Κυρίυ εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῦ εἰς γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος ᾧ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῦ, λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονο-

μίαν ἑαυτῷ. Ἐξ Οὐρανῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν. ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σῴζεται Βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, ἢ γίγας ἐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ ἐ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβεμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἢ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς ἢ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, ἢ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, ἢ ἀπέλυσεν αὐτὸν, ἢ ἀπῆλθεν. λγ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. ἀκουσάτωσαν πραεῖς, ἢ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, ἢ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, ἢ ἐπήκουσέ μου, ἢ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, ἢ φωτίσθητε, ἢ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, ἢ ὁ Κύριος ἐπήκουσεν αὐτοῦ, ἢ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσω-

ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίε κύκλῳ τῶν Φοβεμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτές. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς Φοβεμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, Φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σε ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σε τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν. ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίε ἐπὶ δικαίες, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίε ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτές. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ καὶ τὲς ταπεινὲς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτὲς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ. λδ'. 34.

ΔΙκασον Κύριε τὲς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τὲς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλε καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν

μȣ. Ἔκχεον ῥομφαίαν, ϗ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με. εἶπον τῇ ψυχῇ μȣ, σωτηρία σȣ εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν, ϗ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μȣ. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνȣ̀ς κατὰ πρόσωπον ἀνέμȣ, ϗ Ἄγγελος Κρίȣ ἐκθλίβων αὐτȣ́ς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος, ϗ ὀλίσθημα, ϗ Ἄγγελος Κυρίȣ καταδιώκων αὐτȣ́ς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μȣ. Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς, ἣν ȣ̓ γινώσκει, ϗ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, ϗ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μȣ ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτȣ̃. Πάντα τὰ ὀστᾶ μȣ ἐρȣ̃σι, Κύριε Κύριε τίς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτȣ̃, ϗ πτωχὸν ϗ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ ȣ̓κ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ϗ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μȣ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτȣ̀ς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον. Καὶ ἐταπείνȣν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μȣ, ϗ ἡ προσευχή μȣ εἰς κόλπον μȣ ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, ȣ̓́τως εὐηρέστȣν. ὡς πενθῶν ϗ σκυθρωπάζων, ȣ̓́τως ἐταπεινȣ́μην. Καὶ κατ' ἐμȣ̃ εὐφράνθησαν, ϗ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, ϗ ȣ̓κ ἔγνων. Διεσχίσθησαν, ϗ ȣ̓ κατενύγησαν. ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τȣ̀ς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μȣ ἀπὸ τῆς κακȣργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μȣ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε

Μὴ

Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, ἢ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, ἢ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν. εἶπον. εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποσῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι Κύριε, ἢ πρόσχες τῇ κρίσει μου. ὁ Θεός μου, ἢ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, ἢ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μηδὲ εἴποιεν, κατεπόμεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, ἢ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, ἢ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, ἢ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, ἢ εἰπάτωσαν διαπαντός. μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΤΩ͂Ι ΠΑΙΔΙ͂ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ.

λέ. 35.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ. οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, ἢ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία ἢ δόλος, οὐκ ἠθελήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε. Κύριε ἐν τῷ

Οὐ-

Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σε, καὶ ἡ ἀλήθειά σε ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σε ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σε ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σε ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σε ἐλπιοῦσι. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σε, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σε ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σε ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σε τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. λϛ'. 36.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται. καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύ-

ριον

ριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός. καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ καταπλουτήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν, καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ, Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει. ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν. οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται. ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατα-

καταισχήνῃ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως, Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου. λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσάξεαν, καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην, καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἔναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν. Καὶ οἱ ἐγγύς μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην

μην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἐκ οἰκείων, ἢ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σώματι αὐτῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον. μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, ἢ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, ἢ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, ἢ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι ἢ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, ἢ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσχῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΤΩΙ ΙΔΙΘΟΥΝ. ΩΔΗ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

λή. 38.

ΕΙπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἔθεμην τῷ στόματί μου Φυλακὴν, ἐν τῷ συσχεῖναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην ἢ ἐταπεινώθην, ἢ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, ἢ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, ἢ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου. Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν. ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, ἢ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται.

ται. Θησαυρίζει, ἢ ὲ γινώσκει τίνι συναξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μὲ; ὲχὶ Κύριος; ἢ ἡ ὑπόστασίς μὲ παρὰ σοῦ ὲστιν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μὲ ῥῦσαί με, ὀνειδος ἄφρονι ὲδωκάς με. Ἐκωφώθην, ἢ ὐκ ἠνοιξα τὸ ὲόμα μὲ, ὅτι σὺ ὲποίησας. ἀπόστησον ἀπ' ὲμοῦ τὰς μάστιγάς σὲ. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σὲ, ὲγὼ ὲξέλιπον. ὠ ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ὲπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ὲξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν ματὴν ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. Ὲισάκουσον τῆς προσευχῆς μὲ Κύριε, ἢ τῆς δεήσεώς μὲ. ὠώτισαι τῶν δακρύων μὲ. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ὲγώ ὲιμι παρὰ σοὶ, ἢ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μὲ. Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, ἢ ὐκ ἔτι ὲ μὴ ὑπάρξω.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. λθ'. 39.

ΥΠομονῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον, ἢ προσέσχε μοι, ἢ ὲισήκουσε τῆς δεήσεώς μὲ. Καὶ ἀνήγαγέ με ὲκ λάκκυ ταλαιπωρίας, ἢ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ὲστησεν ὲπὶ πέτραν τὰς πόδας μὲ, ἢ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μὲ. Καὶ ἐνέβαλεν ὲις τὸ στόμα μὲ ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ, ἢ φοβηθήσονται, ἢ ὲλπιοῦσιν ὲπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ὲστι τὸ ὄνομα Κυρίυ ὲλπὶς αὐτοῦ, ἢ ὐκ ὲπέβλεψεν ὲις ματαιότητας, ἢ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ὲποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μὲ τὰ θαυμασιά σὲ, ἢ τοῖς διαλογισμοῖς σὲ ὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. Ἀπήγγειλα, ἢ ἐλάλησα, ὲπληθυνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσιαν ἢ προσφορὰν ὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώμα-

τώματα ἢ περὶ ἁμαρτίας ἐκ ἐζήτησας. τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίε γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σε ὁ Θεός με ἠβουλήθην, ἢ τὸν νόμον σε ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας με. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη με ἐ μὴ κωλύσω. Κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σε ἐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ με, τὴν ἀλήθειάν σε ἢ τὸ σωτήριόν σε εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε, ἢ τὴν ἀλήθειάν σε ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σε ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σε, ἢ ἡ ἀλήθειά σε διαπαντὸς ἀντιλαβοιτό με. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμός. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι με, ἢ ἐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς με, ἢ ἡ καρδία με ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθείησαν ἢ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν με, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, ἢ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά. Καμισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, ἢ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, ἢ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σε. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι ἢ πένης, Κύριος Φροντιεῖ με. Βοηθός με ἢ ὑπερασπιστής με εἶ σὺ, ὁ Θεός με, μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. μ'. 40.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν ἢ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσε-

ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτῦ. ὅλην τὴν κοίτην αὐτῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτῦ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι. πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῦ; Καὶ εἰσεπορεύετο τῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτῦ. συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῦ. μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδῶσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι θεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος.

Εἰς Σύνεσιν τοῖς Υἱοῖς Κορέ. μά. 41.

ΩΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα. Πότε ἥξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τῦ Θεῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐ-

σιν ὁ Θεός σε. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν με, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας συντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. μβ'. 42.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΚΡῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους ἐχ ὁσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου. ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου. αὐταί με ὡδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιον

γήν σε, ἢ εἰς τὰ σκηνώματά σε. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ Θυσιαστήριον τῦ Θεῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά με. Ἐξομολογήσομαί σοι ὠ κιθάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός με. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή με, ἢ ἱνατί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῦ προσώπε με, ἢ ὁ Θεός με. Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλεϊὰ.

Εἰς τὸ τέλος. Τοῖς Υἱοῖς Κορὲ εἰς Σύνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ μγ'. 43.

Ὁ Θεὸς ὠ τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν, ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. Ἔργον, ὃ εἰργάσω ὠ ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ὠ ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χέιρ σε ἔθνη ἐξωλόθρευσε, ἢ κατεφύτευσας αὐτές. ἐκάκωσας λαὸς, ἢ ἐξέβαλες αὐτές. Οὐ γὰρ ὠ τῇ ῥομφαία αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, ἢ ὁ βραχίων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτές. Ἀλλ' ἡ δεξιά σε, ἢ ὁ βραχίων σε, ἢ ὁ φωτισμὸς τῦ προσώπε σε, ὅτι εὐδόκησας ὠ αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλέυς με, ἢ ὁ Θεός με, ὁ ὠτελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ τὺς ἐχθρὺς ἡμῶν κερατιῦμεν, ἢ ὠ τῷ ὀνόματί σε ἐξουδενώσομεν τὺς ἐπανισαμένες ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ με ἐλπιῶ, ἢ ἡ ῥομφαία με ὐ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, ἢ τὺς μισῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ ὠ τῷ ὀνόματί σε ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω, ἢ κατήσχυνας ἡμᾶς, ἢ ὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ὠ ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τὺς ἐχθρὺς ἡμῶν, ἢ οἱ μισῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως.

ἡ ὠ τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδω τὸν λαόν σε ἄνευ τιμῆς, ἡ ὐκ ἦν πλῆθος ὠ τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἔθε ἡμᾶς ὀνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν ἡ χλευασμὸν τοῖς κύκλω ἡμῶν. Ἔθε ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ὠ τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ὠ τοῖς λαοῖς, Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ὠτροπή με κατεναντίον με ἐστὶ, ἡ ἡ αἰσχύνη τὸ προσώπε με ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ Φωνῆς ὀνειδίζοντος ἡ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπε ἐχθροῦ ἡ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, ἡ ὐκ ἐπελαθόμεθά σε, ἡ ὐκ ἠδικήσαμεν ὠ τῇ διαθήκῃ σε. Καὶ ὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, ἡ ἐξέκλινας τὰς τρίβες ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σε. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ὠ τόπῳ κακώσεως, ἡ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτε. Εἰ ἐπελαθόμεθα τὸ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σε θανατόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, ἡ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σε ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, ἡ τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ἡ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σε.

Εἰς τὸ τέλος.

Ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς σύνεσιν.

Ὠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ'. 44.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία με λόγον ἀγαθὸν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα με

μα τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μα, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφα. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τὰς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σα, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφάιαν σα ἐπὶ τὸν μηρόν σα δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σα, ἢ τῷ κάλλει σα, ἢ ὄντεινε, ἢ κατευοδοῦ, ἢ βασίλευε. Ἕνεκεν ἀληθείας, ἢ πραότητος, ἢ δικαιοσύνης, ἢ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σα. Τὰ βέλη σα ἡκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σα πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως. Ὁ θρόνος σα ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς Βατιλείας σα. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, ἢ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σα, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τὰς μετόχες σα. Σμύρνα, ἢ σακτὴ, ἢ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σα, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σα. Θυγατέρες Βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σα. Παρέξη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σα, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον θύγατερ, ἢ ἴδε, ἢ κλῖνον τὸ οὖς σα, ἢ ἐπιλάθε τοῦ λαοῦ σα, ἢ τοῦ οἴκε τοῦ πατρός σα. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλες σα, ὅτι αὐτός ἐσι Κύριός σα, ἢ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρε ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σα λιτανέυσεσιν οἱ πλέσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ ἢ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν Πατέρων σα ἐγενήθησαν οἱ Υἱοί σα, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σα ἐν πάσῃ γενεᾷ,

ἡ γενεᾶ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς Υἱοῖς Κορέ.

ΨΑΛΜΟΣ μέ. 45.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ὠφθησε θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ὡς τῷ ταράττεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη εἰς καρδίας θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός. ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν Υἱῶν Κορέ.

ΨΑΛΜΟΣ μϛ'. 46.

ΠΆντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε. ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες Λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραὰμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς Υἱοῖς Κορὲ, δευτέρᾳ Σαββάτου. μζ'. 47.

ΜΈγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ

τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες ἔτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης. ὡ πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, ἔτω ἠ εἴδομεν ὡ πόλει Κυρίυ των δυνάμεων, ὡ πόλει τῦ Θεῦ ἡμῶν. ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σε, ὡ μέσῳ τῦ λαῦ σε. Κατὰ τὸ ὄνομά σε ὁ Θεὸς, ἔτω ἠ ἡ αἴνεσίς σε ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σε. Εὐφρανθήτω ὄρος Σιὼν, ἠ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰεδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σε Κύριε. Κυκλώσατε Σιὼν, ἠ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ὡ τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, ἠ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι ἔτός ἐσιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἠ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὲς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος. Τοῖς υἱοῖς Κορέ. μή. 48.

ΨΑΛΜΟΣ

Ἀκύσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ὠτίσασθε πάντες οἱ κατοικῦντες τὴν Οἰκεμένην. Ὅιτε γηγενεῖς, ἠ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλέσιος, ἠ πένης. Τὸ σόμα μς λαλήσει σοφίαν, ἠ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μς σύνεσιν Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ ὖς μς, ἀνοίξω ὡ ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μς. Ἱνατί φοβῦμαι ὡ ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μς κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, ἠ ἐπὶ τῷ πλήθει τῦ πλέτυ αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς ὐ λυτρῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; ὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρω-

λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτῦ. καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθοράν. ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος, ὢν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ᾅδῃ ἐτέθησαν, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ. καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς Πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος, ὢν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. μθ'. 49.

ΘΕὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν. ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

πήσεται. Πῦρ ἀνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἐγώ εἰμι ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε. τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἀνώπιόν μου ἐν διαπαντός. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός. ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον. ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπά-

ἁρπάσῃ, ἢ ὃ μὴ ᾖ ὁ ῥύομενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, ἡ ἐκεῖ ὁδὸς, ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ ν'. 50.

Ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν Γυναῖκα Οὐρίου.

ΕΛέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντὸς, Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτη-

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης τὴν ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ψαλ. 51.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾶσαι ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε, καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν. ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία καταύχαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἐξομολογήσο

γήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ Μαλέθ. νδ'. 52.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὃν οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων. κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν ὕμνοις,

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; νγ'. 53.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον

πιον αὐτῶν. Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδον ὁ ὀφθαλμός σου.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν ὕμνοις. νδ'. 54.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

ΕΝώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ὠνείδισάν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω. Ἰδὲ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον Κύριε, καὶ καταδιέλε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρυβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου. Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλυκαναίς μοι

μοι ἐδέσματα, ὡ τῷ οἴκῳ τῦ Θεῦ ἐπορεύθημεν ὡ ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτὲς, ἢ καταβήτωσαν εἰς ᾅδε ζῶντες. Ὅτι πονηρία ὡ ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ὡ μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, ἢ ὁ Κύριος εἰσήκυσέ μυ. Ἑσπέρας ἢ πρωὶ ἢ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἢ ἀπαγγελῶ, ἢ εἰσακύσεται τῆς φωνῆς μυ. Λυτρώσεται ὡ εἰρήνη τὴν ψυχήν μυ ἀπό τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ὡ πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακύσεται ὁ Θεὸς, ἢ ταπεινώσει αὐτὲς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐσιν αὐτοῖς ἀνταλλαγμα, ὅτι ὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτῦ ὡ τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτῦ. διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῦ προσώπυ αὐτῦ, ἢ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, ἢ αὐτοί εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπί Κύριον τὴν μέριμνάν συ, ἢ αὐτός σε διαθρέψει. ὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καταξεις αὐτὲς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων, ἢ δολιότητος, ὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος.

Ὑπὲρ τῆ Λαῆ τῆ ἀπὸ τῶν Ἁγίων μεμακρυμμένῃ, τῷ Δαβὶδ εἰς συλλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ. νέ. 55.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας ὅ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ὃ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου. ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς σώσεις αὐτοὺς, ὦ ὀργῇ λαοὺς καταξεις. Ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ὃ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς εὐχαὶ, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαρεστήσω

σω ἐνώπιον Κυρίε, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος. Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀπεδιδράσκειν ἀπὸ προσώπε Σαὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νϛ'. 56.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή με. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σε ἐλπιῶ, ἕως ἂ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιςον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέςειλεν ἐξ Οὐρανᾶ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τὰς καταπατᾶντάς με. Ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτᾶ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτᾶ, καὶ ἐρύσατο τὴν ψυχήν με ἐκ μέσε σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ὁι ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανὰς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί με, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν με. Ὤρυξαν πρὸ προσώπε με βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἑτοίμη ἡ καρδία με ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία με, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ με. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα με, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρε. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν Οὐρανῶν τὸ ἔλεός σε, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σε. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανὰς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε.

Εἰς τὸ τέλος. Μὴ διαφθείρῃς, νϛ'. 57.

ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ ΕΙΣ ΣΤΗΛΟΓΡΦΙΑΝ.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνετε υἱοὶ τῶν

ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ὠ καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ὠ τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκετιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, ἡ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαοιδόντων, φαρμακῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφῦ. Ὁ Θεὸς συντρίψει τὰς ὀδόντας αὐτῶν ὠ τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον. ὠτενεῖ τὸ τόξον αὐτῦ ἕως ἂν ἀσθενήσωσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται. ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτὰς, ἡ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τῦ συνιῶναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ὠ ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτῦ νίψεται ὠ τῷ αἵματι τῦ ἁμαρτωλῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος. εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτὰς ὠ τῇ γῇ.

Δόξα. ἡ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος.

Μὴ ΔΙΑΦΘΕΙΡΗΣ, ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ.

Εἰς συλλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, ἡ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτῦ, τῦ θανατῶσαι αὐτόν. νή. 58.

Ἔξελῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μυ ὁ Θεὸς, ἡ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, ἡ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μυ, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μυ, οὔτε ἡ ἁμαρτία μυ Κύριε. ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, ἡ κατεύθυνα ἐξεγέρ-

ξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἰδέ. καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πολιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν. ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μή ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε. Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν. καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐκ ἔσονται. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ. ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος.

Τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς συλλογραφίαν τῷ Δαβὶδ, εἰς διδαχήν, ὁπότε ἐπύρσε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν Ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας. νθ'. ϛ9.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. ὠργίσθης, καὶ ὠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδείξας τῷ λαῷ σε σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας Βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν ὕμνοις.

ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ. ΨΑΛΜΟΣ. ξ'. 60.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα. ὡ τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ὡ πέτρᾳ ὕψωσάς με. Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ὡ τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ὡ τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρᾳ τοῦ Βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς ἡ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ὡώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος ἡ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Δόξα, ἡ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ Ἰδιθούμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ξά. 61.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου, ἡ Σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου, ὃ μὴ σαλευθῶ ἐτι πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ, ἡ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι. ἐθέλουσιν ἐν δίψῃ. τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, ἡ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς Θεός μου, ἡ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, ὃ μὴ μετανασεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, ἡ ἡ δόξα μου, ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, ἡ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέατε ὡώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιο-

μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡ ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε. πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσέθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα. ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ. ξϚ'. 62.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, πόσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου; Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ Ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθρου ἐμελέτων εἰς σέ. ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου. Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ. ξγ'. 63.

ΕΙσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν. τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα. εἶπον. τίς ὄψεται αὐτούς. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.
Ὠδὴ Ἱερεμίᾳ, καὶ Ἰεζεκιὴλ, τῷ Λαῷ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ὁ ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυνάμει. ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἦχος κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποίσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη. καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου, ἐξόδους πρωΐας, καὶ ἑσπέρας τέρψεις. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλήρωθη ὑδάτων. ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. Τὰς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς ταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιαν-

Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκραξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος. ξέ. 65.

ᾨΔΗ ΨΑΛΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ὡ αἰνέσει αὐτοῦ. Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. ὡ τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσαν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ὡ βουλῆς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ὡ ποταμῷ διελεύσονται ποδὶ, ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ. Τῷ δεσπόζοντι ὡ τῇ δυνασείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. ὁ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν. οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ὡ ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ὡ τῇ θλίψει μου. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοί-

ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν Ὕμνοις. ξϛ'. 66.

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΗ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος. ᾠδῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ξζ'. 67.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς

ἔτως

ἔτως ἀπολῶνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ Οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίεις ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περικεκαλυμμέναι, καὶ τὰ μεταφρένια αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διασκέλλειν τὸν ἐπουράνιον Βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον. Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾒ ἐν τῷ Ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας

θῆντας τὲ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν. κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τὲ σώζειν, καὶ τὲ Κυρίε Κυρίε αἱ διέξοδοι τὲ θανάτε. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτὲ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος, ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πὲς σε ἐν αἵματι. ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σε ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτὲ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σε ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τὲ Θεὲ με τὲ Βασιλέως τὲ ἐν τῷ Ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει. Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβελὼν, ἄρχοντες Νεφθαλίμ. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σε, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τὲτο. ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τὲ Ναὲ σε ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι Βασιλεῖς δῶρα. Ἐπετίμησον τοῖς θηρίοις τὲ καλάμε. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τὲ ἐγκλεισθῆναι τὲς δεδοκιμασμένες τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὲς πολέμες θέλοντα. ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτε. Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ Βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τὲ Οὐρανὲ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδὲ δώσει τῇ Φωνῇ αὐτὲ Φωνὴν δυνάμεως. δὸτε δόξαν τῷ Θεῷ. ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτὲ, καὶ ἡ δύναμις αὐτὲ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτὲ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτὲ. εὐλογητὸς ὁ Θεός. Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ. ξή. 68.

Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐκ ἥρπαζον, τότε ἀπετίνυον. Ὁ Θεὸς, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε. Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴ δὲ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν αἰσχύνη τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἐδελέσχευν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός,

θὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ Φρέαρ τὸ στόμα αὐτῆ. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτὴν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ἀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐκ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐτάραξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς, καὶ ἀλγῶν ἐγώ εἰμι, καὶ ἡ σωτηρία σου ὁ Θεός ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα, καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν. ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν

οὐ

οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν. καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος. Εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ξθ'. 69.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραν-θήτωσαν ἐπὶ σοὶ, πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι, καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι. Βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς. Δόξα. καὶ νῦν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Τῶν Υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

Ἀνεπίγραφος παρὰ Ἑβραίοις. ό. 70.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς

εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος, καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός. ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους. ὡς τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό. Λέγοντες. ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥύομενος. Ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ διαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου. περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ὀντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ὡ δυναστεία Κυρίε, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ Θεός μου, σὺ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρους, καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, ὃς ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα. ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι; Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κα-

ἢ κακὰς, ἢ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, ἢ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σε, ἢ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, ἢ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ὠ λαοῖς Κύριε, ὠ σκεύεσι ψαλμῶ τὴν ἀλήθειάν σε ὁ Θεὸς, ψαλῶ σοι ὠ κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τῦ Ἰσραήλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μὲ ὅ ἂν ψάλῳ σοι, ἢ ἡ ψυχή μὲ ἣν ἐλυτρώσω. Ἔτι δὲ ἢ ἡ γλῶσά μὲ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σε, ὅταν αἰσχυνθῶσι ἢ ἐντραπῶσιν οἱ ζητῦντες τὰ κακά μοι.

Εἰς τὸ τέλος.

ΕΡΣ ΣΟΛΟΜῺΝ, ΨΑΛΜΟ΄Σ. ρά. 71.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σε τῷ Βασιλεῖ δὸς, ἢ τὴν δικαιοσύνην σε τῷ Υἱῷ τῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σε ὠ δικαιοσύνῃ, ἢ τὺς πτωχές σε ὠ κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, ἢ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τὺς πτωχὺς τῦ λαῦ, ἢ σώσει τὺς υἱὺς τῶν πενήτων, ἢ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, ἢ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἢ ὡσὲι σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ὠ ταῖς ἡμέραις αὐτῦ δικαιοσύνη, ἢ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ἢ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς Οἰκυμένης. Ἐνώπιον αὐτῦ προπεσῦνται Αἰθίοπες, ἢ οἱ ἐχθροὶ αὐτῦ χῦν λείψουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, ἢ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, Βασιλεῖς Ἀράβων, ἢ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς. πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐ-

τῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυναίτε, καὶ πένητα, ᾧ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ, καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκε καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἄτιμον τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῦ χρυσίε τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτῦ διαπαντὸς, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσεσιν αὐτόν. Ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῦ, καὶ ἐξανθήσεσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῦ εὐλογημένον εἰς τὸς αἰῶνας. πρὸ τῦ ἡλίε διαμένει τὸ ὄνομα αὐτῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ Φυλαὶ τῆς γῆς. πάντα τὰ ἔθνη μακαριῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεσαι τῆς δόξης αὐτῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο, γένοιτο. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ἐξέλιπον οἱ Ὕμνοι Δαβὶδ Υἱῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. ϟβ. 72.

Ὠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

ΩΣ ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά με. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ Θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τῦτο ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέ-

ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας. Διενοήθησαν, ἢ ἐλάλησαν ὠ πονηρία, ἀδικίαν ἀς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς Οὐρανὸν τὸ σόμα αὐτῶν, ἢ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τᾶτο ἐπισρέψει ὁ λαός μς ὠταῦθα, ἢ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ὠ αὐτοῖς. Καὶ ἔιπον. πῶς ἔγνω ὁ Θεός; ἢ ἐ ἔσι γνῶσις ὠ τῷ Ὑψίσῳ. Ἰδὲ ἔτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἢ εὐθηνᾶντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλέτε. Καὶ ἔιπα. ἆρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μς; ἢ ὠιψάμην ὠ ἀθῴοις τὰς χεῖράς μς. Καὶ ἐγενόμην μεμασιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ ὁ ἔλεγχός μς εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι ἕτως, ἰδὲ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σε ἠσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τᾶ γνῶναι. τᾶτο κόπος ἐσὶν ὠώπιόν μς. Ἕως ἂ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιασήριον τᾶ Θεᾶ, ἢ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθε αὐτοῖς κακά. κατέβαλες αὐτὰς ὠ τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένετο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ὠυπνιον ἐξεγειρομένε, Κύριε, ὠ τῇ πόλει σε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξεδνώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μς, ἢ οἱ νεφροί μς ἠλλοιώθησαν. κἀγὼ ἐξεδνωμένος, ἢ ὐκ ἔγνων. Κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοὶ, κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σᾶ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μς, ἢ ὠ τῇ βελῇ σε ὡδήγησάς με, ἢ μετὰ δόξης προσελάβε με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ὠ τῷ Οὐρανῷ; ἢ παρὰ σᾶ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μς, ἢ ἡ σάρξ μς, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μς, ἢ ἡ μερίς μς ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδὲ οἱ μακρύνοντες ἑαυτὰς ἀπὸ σᾶ, ἀπολᾶνται. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σᾶ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ

ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩΙ Α΄ ΣΑΦ.

ΨΑΛΜΟΣ ογ΄. 73.

ΙΝατί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς ἐπὶ τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν. οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός. παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν. σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τὸ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους. σὺ ἐξήρα-

ξήρανας ποταμὸς Ἠθάμ. Σή ἐσιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐσιν ἡ νὺξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης. ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σε. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογεμένην σοι. τῶν ψυχῶν τῶν πτωχῶν σε μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σε, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος. πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σε. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σε. μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σε τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σε. ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸ τέλος. Μὴ διαφθείρῃς. οδ΄. 74.

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΗ ΤΩ ΑΣΑΦ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σε. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ὠ αὐτῇ. ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς σύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐσι. Τοῦτο ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ. ὅτι ποτήριον ὠ χειρὶ Κυρίε, οἶνος ἀκράτε πλῆρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτε εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτε ἐκ ἐξεκενώθη, πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ τέλος. ὠδὴ ὕμνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΑΣΑΦ.

Ὠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον. οέ. 75.

ΓΝωστὸς ὢν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ὢν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κραταιὰ τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ὠκλάσαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντισταθήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. Ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν. γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Ὅτι ὠφθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι. καὶ ἐγκατάλειμμα ὠθυμίας ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ, καὶ ἀφαιρεμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς Βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ Ἰδιθούμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΑΣΑΦ. ος. 76.

ΦΩνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε

προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην. ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ, καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἠχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη, καὶ ἐτρόμος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑ'ΘΙΣΜΑ ΙΑ'.

Ἁρμονίης Ἱερῆς μελιηδέα ᾄσματα Δαβίδ· οζ'. 77.

ΣΥΝΕ'ΣΕΩΣ ΤΩ̃ ἈΣΑ'Φ.

Προσέχετε λαός μȣ τῷ νόμῳ μȣ, κλίνατε τὸ ȣ̓ς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τȣ̃ ςόματός μȣ. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ ςόμα μȣ, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκȣ́σαμεν, ἢ ἔγνωμεν αὐτὰ, ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τȣ̃ Κυρίȣ, ἢ τὰς δυναςείας αὐτȣ̃, ἢ τὰ θαυμάσια αὐτȣ̃ ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνέςησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, ἢ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τȣ̃ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα. Υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, ἢ ἀναςήσονται ἢ ἀπαγγελȣ̃σιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, ἢ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τȣ̃ Θεȣ̃ ἢ τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ ἐκζητήσωσιν. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ ἢ παραπικραίνȣσα. Γενεὰ, ἥτις ȣ̓ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, ἢ ȣ̓κ ἐπιςώθη μετὰ τȣ̃ Θεȣ̃ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες ἢ βάλλοντες τόξοις, ἐςράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμȣ. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τȣ̃ Θεȣ̃, ἢ ἐν τῷ νόμῳ αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἠβȣλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτȣ̃, ἢ τῶν θαυμασίων αὐτȣ̃, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,

πτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ. παρεπίκραναν τὸν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον. μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν; Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας Οὐρανοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρε Νότον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς. οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

Ἐν

Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι. καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστί. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ; Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δι' Ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο

ἀπὸ

ἀπὸ θανάτε τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ἢ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνε αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῦ, ἢ ἀνήγαγεν αὐτὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγησεν αὐτὺς ἐπ' ἐλπίδι, ἢ ἐκ ἐφοβήθησαν, ἢ τὺς ἐχθρὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτῦ, ὄρος τῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπε αὐτῶν ἔθνη, ἢ ἐκληροδότησεν αὐτὺς ἐν σχοινίῳ κληρονομίας. Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς Φυλὰς τῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐπείρασαν ἢ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, ἢ τὰ μαρτύρια αὐτῦ ἐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν ἢ ἠθέτησαν, καθὼς ἢ οἱ πατέρας αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, ἢ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἤκυσεν ὁ Θεὸς ἢ ὑπερεῖδε, ἢ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλὼμ, σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. ἢ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτῦ, ἢ τὴν κληρονομίαν αὐτῦ ὑπερεῖδε. Τὺς νεανίσκυς αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, ἢ αἱ παρθένοι αὐτῶν ἐκ ἐπανθρήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, ἢ αἱ χῆραι αὐτῶν ἐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς ἢ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνε. Καὶ ἐπάταξε τὺς ἐχθρὺς αὐτῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ, ἢ τὴν Φυλὴν Ἐφραὶμ ἐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν Φυλὴν Ἰέ-

δα,

δα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτȣ̃, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃, ϗ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃, ϗ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτȣ̃. Καὶ ἐποίμανεν αὐτȣ̀ς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτȣ̃, ϗ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτȣ̃ ὡδήγησεν αὐτȣ́ς.

Δόξα. ϗ νῦν. Ἀλληλȣ́ϊα.

ΨΑΛΜΟ'Σ ΤΩ͂ ἈΣΑ'Φ. οή. 78.

Ὁ Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σȣ, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σȣ. Ἔθεντο Ἱερȣσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δȣ́λων σȣ βρώματα τοῖς πετεινοῖς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σȣ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ȣ̓κ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς ϗ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σȣ; Ἔκχεον τὴν ὀργήν σȣ ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, ϗ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σȣ ȣ̓κ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, ϗ τὸν τόπον αὐτȣ̃ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σȣ Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τȣ̃ ὀνόματός σȣ. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, ϗ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ. Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· πȣ̃ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ϗ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-

ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Ἡ ἐκδίκησις τῦ αἵματος τῶν δούλων σε τῦ ἐκκεχυμένυ. εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῦ βραχίονός σε, περιποίησαι τὺς υἱὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σε, ἢ πρόβατα νομῆς σε, ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν ἢ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σε.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ. Ψαλμὸς, (ὑπὲρ τῦ Ἀσσυρίυ.) ογ'. 79.

Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυβὶμ ἐμφάνηθι, ἐναντίον Ἐφραὶμ, ἢ Βενιαμὶν, ἢ Μανασσῆ. Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σε, ἢ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ἢ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, ἢ σωθησόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σε; Ψωμεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, ἢ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, ἢ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ἢ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, ἢ σωθησόμεθα. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτυ μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, ἢ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἢ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, ἢ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, ἢ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρυς τῦ Θεῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, ἢ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

τῆς. Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονὰς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀποκαιομένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ. ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν Ληνῶν. π'. 80.

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΗ ΤΩ ΑΣΑΦ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, γλῶσσαν ἣν οὐκ ἐγνω, ἤκουσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρσεων τὸν ὦμον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε. ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυ-

προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σε, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτε. πλάτυνον τὰ στόμα σε, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ ὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου. καὶ Ἰσραὴλ ὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδὲν ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. πά. 81.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΩΔΗ ΨΑΛΜΟΥ ΤΩ ΑΣΑΦ πϐ'. 82.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφα-

κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σε κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σε. Εἶπον. δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ὡς ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται. Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβὰλ, καὶ Ἀμμὼν, καὶ Ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσὼρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ, καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἐνδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσὶ κόπρος τῇ γῇ. Θὲς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὼρὴβ, καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανᾶν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. οἵ τινες εἶπον, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου θὲς αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ καταφλέξει ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ τῶν Λυνῶν, τοῖς Υἱοῖς Κορέ.

ΨΑΛΜΟΣ. πγ'. 83.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, Ἡ καρδία

δία μȣ, ἡ ἡ σάρξ μȣ ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρεθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, ἡ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, ἧ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σȣ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μȣ ἡ ὁ Θεός μȣ. Μακάριοι οἱ κατοικȣντες ἐν τῷ οἴκῳ σȣ, εἰς τȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσȣσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοὶ, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ διέθετο. εἰς τὴν κοιλάδα τȣ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν. ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, ἡ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τȣ Χριστȣ σȣ. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σȣ ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τȣ Θεȣ μȣ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος ἡ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν ἡ δόξαν δώσει. Κύριος ὃ σȣρήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος. Τοῖς Υἱοῖς Κορέ.

ΨΑΛΜΟΣ. πδ'. 84.

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σȣ, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σȣ, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σȣ. ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμȣ σȣ. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ἡ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σȣ ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς

τὰς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σε ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σε εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σε, καὶ τὸ σωτήριόν σε δῴης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ὠ ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῦ, καὶ ἐπὶ τὺς ὁσίες αὐτῦ, καὶ ἐπὶ τὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβεμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτῦ, τῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ὠ τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τῦ Οὐρανῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῦ. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ΙΒ'.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. πέ. 85.

Κλῖον Κύριε τὸ οὖς σε, καὶ ἐπάκεσόν μοι, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δῦλόν σε ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλεησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. εὔφρανον τὴν ψυχὴν τῦ δῦλε σε, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

ὡς μὲ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μὲ ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μὲ. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ὠ θεοῖς Κύριε, ἢ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σὲ. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, ἢ προσκυνήσουσιν ὠώπιόν σὲ Κύριε, ἢ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σὲ. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, ἢ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ὠ τῇ ὁδῷ σὲ, ἢ πορεύσομαι ὠ τῇ ἀληθείᾳ σὲ. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μὲ, τὲ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σὲ. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μὲ ὠ ὅλῃ καρδίᾳ μὲ, ἢ δοξάσω τὸ ὄνομά σὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σὲ μέγα ἐπ' ἐμὲ, ἢ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μὲ ἐξ ᾅδθ κατωτάτὲ. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, ἢ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μὲ, ἢ ὲ προέθοντό σὲ ὠώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε Θεός μὲ οἰκτίρμων ἢ ἐλεήμων, μακρόθυμος ἢ πολυέλεος, ἢ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐπ' ἐμὲ, ἢ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σὲ τῷ παιθί σὲ, σῶσον τὸν ὑὸν τῆς παιδίσκης σὲ. Ποίησον μετ' ἐμῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, ἢ ἰδέτωσαν ὁι μισῦντές με, ἢ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι. ἢ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς Υἱοῖς Κορέ.

ΨΑΛΜΟΣ Ὠ, ΔΗ Σ πς' 86.

Οἱ θεμέλιοι αὐτῦ ὠ τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῦ ἡ πόλις τῦ Θεῦ. Μνησθήσομαι Ραὰβ, ἢ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυλοι, ἢ Τύρος, ἢ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, ὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, ἢ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ὠ αὐτῇ, ἢ αὐτὸς ἐθεμε-

θεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ὠδὴ Ψαλμὸς τοῖς Υἱοῖς Κορέ. Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ, τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ. πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματίαι κατευθύνοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'

ἀπ' ἐμοῦ. Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ πονητὸς ἐκ νεότητός μου. ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξεταράξαν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστές μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

ΨΑΛΜΟΣ πή. 88.

ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου. ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου. καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν Ἐκκλησίᾳ Ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν Υἱοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τῆς κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοῦ ἐστιν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ. τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. τὸν Βορρᾶν, καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτι-

ἐκτισας. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται· ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σε, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σε. δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σε. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σε. μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σε ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ Βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς

τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήθω. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι. τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν Οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπώσω, καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν Χριστόν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις. μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Ποῦ εἰσὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου. Εὐ-

λογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. πθ'. 89.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων; Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυνασείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος, καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου ἔτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφράνθημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ

τὶ τὰ ἔργα σε, ἢ ὁδήγησον τὰς ὁδὸς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἢ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΑΙΝΟΣ ΩΔΗΣ ΤΩΝ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ρ'. 90.

Ὁ Κατοικῶν, ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστε, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ με εἶ, ἢ καταφυγή με, ὁ Θεός με, ἢ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἢ ἀπὸ λόγε ταραχώδες. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, ἢ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβε νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένε ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένε, ἀπὸ συμπτώματος ἢ δαιμονίε μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σε χιλιὰς, ἢ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σε, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σε καταναήσεις, ἢ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς με· τὸν Ὕψιστον ἔθε καταφυγήν σε. Οὐ προσελεύσεταί πρὸς σὲ κακὰ, ἢ μάστιξ ἐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σε. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε. Ἐπὶ ἀσπίδα, ἢ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, ἢ καταπατήσεις λέοντα, ἢ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, ἢ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά με. Κεκράξεται πρός με, ἢ ἐπακέσομαι αὐτῷ, μετ' αὐτοῦ ἐμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, ἢ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμε-

ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ΙΓ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΩΔΗΣ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. ψά. 91.

ΑΓαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ. μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδον ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστα μένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυν-

πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῴκιστο ἡ γῆ.

ΑΙ'ΝΟΣ Ὠ,ΔΗ̃Σ ΤΩ̃, ΔΑΒΙ'Δ. ηβ'. 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟ'Σ ΤΩ̃, ΔΑΒΙ'Δ.

Τετράδι Σαββάτου. ηγ'. 93.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε. ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπον· οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μοροὶ ποτὲ φρονήσατε. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας

σας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε. καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἕως ἂν δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρ' ὀλίγον παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἐὐφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσουσι. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός. Δόξα. καὶ νῦν.

ΑΙΝΟΣ ΩΔΗΣ ΤΩΝ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. οϐ'. 94.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐ-

ρὶ αὐτῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἢ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, ἢ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, ἢ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῦ ἔπλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἢ προσπέσωμεν αὐτῷ, ἢ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίε τῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτῦ, ἢ πρόβατα χειρὸς αὐτῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίαν ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῦ πειρασμῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, ἢ εἶδον τὰ ἔργα με. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, ἢ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδός με. ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ με, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν με.

ΑΙΝΟΣ ΩΔΗΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ἀνεπίγραφος παρ Ἑβραίοις. ψέ. 95'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, ἢ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τὺς Θεύς. Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια. ὁ δὲ Κύριος τὺς Οὐρανὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις ἢ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτῦ, ἁγιωσύνη ἢ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ἢ τιμήν. ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῦ. Ἄρατε θυ-

τε θυτίας, ἢ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ὢ αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. εἴπατε ὢ τοῖς ἔθνεσιν. ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις ὐ σαλευθήσεται. κρινεῖ λαοὺς ὢ εὐθύτητι. Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, ἢ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία, ἢ πάντα τὰ ὢ αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν Οἰκουμένην ὢ δικαιοσύνῃ, ἢ λαοὺς ὢ τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ.

Ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ καθίσατο. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. υϛ'. 96.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη ἢ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη ἢ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, ἢ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ Οἰκουμένῃ, εἶδε ἢ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγειλαν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ἢ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι αὐτοῦ. ἤκουσε ἢ εὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν

πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά. Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ. ψαλ. 97.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ Σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ, καὶ φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου. σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν Οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ. ψαλ. 98.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλὸς

ψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματι σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν. ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς Ὄρος Ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Εἰς ἐξομολόγησιν. ρθ'. 99.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛ-

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ. ρ'. 100.

ΕΛεον ἢ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε, ψαλῶ. ἢ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ; πότε ἥξεις πρός με; Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή, ἐκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, ἢ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΔ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, ἢ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ. ρά'. 101.

ΚΥριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἢ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με

τὸ ὄς σε. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ οἰκοπέδου. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίσθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν

οὐ ὁδῷ ἰσχύος αὐτῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μυ ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ὡ ἡμίσει ἡμερῶν μυ, ὡ γενεᾶ γενεῶν τὰ ἔτη συ. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. ἡ ἔργα τῶν χειρῶν συ εἰσὶν οἱ Οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. ἡ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, ἡ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ἡ τὰ ἔτη συ οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων συ κατασκηνώσυσι, ἡ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ρϐ'. 102.

ΕΥλόγει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, ἡ πάντα τὰ ἐντός μυ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, ἡ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας συ, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους συ. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν συ, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει ἡ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν συ ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετῦ ἡ νεότης συ. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, ἡ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδὸς αὐτῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῦ. Οἰκτίρμων ἡ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος ἡ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῦ Οὐρανῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

τόν. ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ ἔτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ργ'. 103.

Ὑπὲρ τῆς Κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀγαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ

ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σε φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σε διελιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξαναστέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ θελήσει τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. ἐκεῖ στρουθία νοσσεύσουσι. Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητοῦσι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπλήρωθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται. Δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ· πάντα πρὸς σὲ

σὲ προσδοκῶσι, δῶναι τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. ἀνταναιρεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ Πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἔστω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. ΨΑΛΜΟΣ. ρδ'. 104.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσα-

Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰακὼβ, εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς, καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ Βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν Βασιλεῖς. Μὴ ἅπτεσθε τῶν Χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. ἀπέστειλε Βασιλεὺς, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παῴκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν Βασιλέων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ κα-

τα Ὠλέγον ὠ τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, ἡ τὰς συκᾶς αὐτῶν. ἡ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν. Εἶπε ἡ ἦλθον ἀκρὶς, ἡ βρέχος, ὃ ἐκ ἦν ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ὠ τῇ γῇ αὐτῶν, ἡ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ὠ τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνε αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸς ὠ ἀργυρίῳ ἡ χρυσίῳ, ἡ ἐκ ἦν ὠ ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ὠ τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτές. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, ἡ πῦρ τῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἤτησαν ἡ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, ἡ ἄρτον Οὐρανῦ ὠνέπλησεν αὐτές. Διέρρηξε πέτραν, ἡ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ὠ ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τῦ λόγε τῦ ἁγίε αὐτῦ, τῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δῦλον αὐτῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῦ ὠ ἀγαλλιάσει, ἡ τὺς ἐκλεκτὺς αὐτῦ ὠ εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, ἡ πόνες λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῦ, ἡ τὸν νόμιν αὐτῦ ἐκζητήσασι. Δόξα. ἡ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΕ.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ. ρέ. 105.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τῦ Κυρίε; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, ἡ ποιοῦντες

τες δικαιοσύνην ὠ παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὠ τῇ εὐδοκίᾳ τῦ λαῦ σε, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὠ τῷ σωτηρίῳ σε. Τῦ ἰδεῖν ὠ τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σε, τῦ εὐφρανθῆναι ὠ τῇ εὐφροσύνῃ τῦ ἔθνες σε, τῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σε. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ὠ Αἰγύπτῳ ὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σε, ἠ ὐκ ἐμνήσθησαν τῦ πλήθες τῦ ἐλέες σε Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ὠ τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὺς ἕνεκεν τῦ ὀνόματος αὐτῦ, τῦ γνωρίσαι τὴν δυνασείαν αὐτῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, ἠ ἐξηράνθη. ἠ ὡδήγησεν αὐτὺς ὠ ἀβύσσῳ ὡς ὠ ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὺς ὐκ χειρὸς μισῦντος, ἠ ἐλυτρώσατο αὐτὺς ὐκ χειρὸς ὐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τὺς θλίβοντας αὐτύς. ἓις ὐξ αὐτῶν ὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίσευσαν τῷ λόγῳ αὐτῦ, ἠ ἦσαν τὴν ᾴνεσιν αὐτῦ. Ἐταχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῦ, ὐχ ὑπέμειναν τὴν βελὴν αὐτῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ὠ τῇ ἐρήμῳ, ἠ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ὠ ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ᾴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν ὐς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ὠ τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν Ἅγιον Κυρίε. Ἠνοίχθη ἡ γῆ, ἠ κατέπιε Δαθὰν, ἠ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ὠ τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλύς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ὠ Χωρὴβ, ἠ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῦ, ὠ ὁμοιώματι μόσχε ἐσθίοντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τῦ σώζοντος αὐτὺς, τῦ ποιήσαντος μεγάλα ὠ Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ὠ γῇ Χὰμ, φοβερὰ ἐπὶ Θαλάσσης Ἐυθρᾶς. Καὶ εἶπε τῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὺς, ὐ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῦ

ἔξη

ἔσῃ ὠ τῇ θραύσει ὠὠπιον ἀυτε. Τε ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν ἀυτε, τε μὴ ἐξολοθρεῦσαι ἀυτές. ἢ ἐξεδύνωσαν γῆν ἐπιθυμητήν. Οὐκ ἐπίσευσαν τῷ λόγῳ ἀυτε, ἢ ἐγόγυσαν ὠ τοῖς σκηνώμασιν ἀυτῶν. ὐκ ἐισήκουσαν τῆς Φωνῆς Κυρίε. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα ἀυτε ἐπ' ἀυτὲς, τε καταβαλεῖν ἀυτὲς ὠ τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τε καταβαλεῖν τὸ σπέρμα ἀυτῶν ὠ τοῖς ἔθνεσι, ἢ διασκορπίσαι ἀυτὲς ὠ ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφογώρ, ἢ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώξυναν ἀυτὸν ὠ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀυτῶν, ἢ ἐπληθύνθη ὠ ἀυτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ ἔσῃ Φινεὲς ἢ ἐξιλάσατο, ἢ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Καὶ ἐλογίσθη ἀυτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν ἢ γενεὰν ἕως τε αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν ἀυτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, ἢ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' ἀυτές. ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα ἀυτε. Καὶ διέσειλεν ὠ τοῖς χείλεσιν ἀυτε. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος ἀυτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ὠ τοῖς ἔθνεσι, ἢ ἔμαθον τὰ ἔργα ἀυτῶν. ἢ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς ἀυτῶν, ἢ ἐγωνήθη ἀυτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τὲς υἱὲς ἀυτῶν, ἢ τὰς θυγατέρας ἀυτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον αἷμα υἱῶν ἀυτῶν, ἢ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ὠ τοῖς αἵμασι, ἢ ἐμιάνθη ὠ τοῖς ἔργοις ἀυτῶν· ἢ ἐπόρνευσαν ὠ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀυτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν ἀυτε, ἢ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν ἀυτε. Καὶ παρέδωκεν ἀυτὲς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἢ ἐκυρίευσαν ἀυτῶν οἱ μισῶντες ἀυτές. Καὶ ἔθλιψαν ἀυτὲς οἱ ἐχθροὶ ἀυτῶν, ἢ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἀυτῶν. πλεονάκις ἐρύσατο ἀυτές. Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ἀυτὸν ὠ τῇ βελῇ ἀυτῶν. ἢ ἐταπεινώθησαν ὠ ταῖς ἀνομίαις ἀυτῶν.

Καὶ

Καὶ εἶδε Κύριος ὠ τῷ θλίβεσθαι αὐτὲς, ὠ τῷ αὐτὸν εἰσακῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῦ, ἢ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέες αὐτῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτὲς εἰς οἰκτιρμὲς, ὠναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτές. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σε τῷ ἁγίῳ, τῦ ἐγκαυχᾶσθαι ὠ τῇ αἰνέσει σε. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῦ αἰῶνος ἢ ἕως τῦ αἰῶνος· ἢ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο. Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλεϊα.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΨΑΛΜΟΣ. ρς'. 106.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίε, ὃς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῦ, ἢ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτές. Ἀπὸ Ἀνατολῶν, ἢ Δυσμῶν, ἢ Βορρᾶ, ἢ Θαλάσσης. Ἐπλανήθησαν ὠ τῇ ἐρήμῳ ὠ ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίε ὐχ ἕυρον. Πεινῶντες ἢ διψῶντες. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὠ αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ὠ τῷ θλίβεσθαι αὐτὲς, ἢ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτές. Καὶ ὡδήγησεν αὐτὲς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίε. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, ἢ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, ἢ ψυχὴν πεινῶσαν ὠέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένες ὠ σκότει ἢ σκιᾷ θανάτε, πεπεδημένες ὠ πτωχείᾳ ἢ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τῦ Θεῦ, ἢ τὴν βελὴν τῦ Ὑψίσε παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ὠ κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, ἢ ὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

ηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ὠ τῷ θλίβεσθαι αὐτὲς, ὴ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτές. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὲς ἐκ σκότες ὴ σκιᾶς θανάτε, ὴ τὲς δεσμὲς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, ὴ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, ὴ μοχλὲς σιδηρᾶς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὴ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τῦ θανάτε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ὠ τῷ θλίβεσθαι αὐτές. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτῦ, ὴ ἰάσατο αὐτὲς, ὴ ἐρρύσατο αὐτὲς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, ὴ τὰ θαυμάσια αὐτῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, ὴ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτῦ ὠ ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ὠ πλοίοις, ποιῦντες ἐργασίαν ὠ ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίε, ὴ τὰ θαυμάσια αὐτῦ ὠ τῷ βυθῷ. Εἶπε ὴ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, ὴ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνεσιν ἕως τῶν Οὐρανῶν, ὴ καταβαίνεσιν ἕως τῶν ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὠ κακοῖς ἐτήκετο. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, ὴ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ὠ τῷ θλίβεσθαι αὐτές, ὴ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτές. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, ὴ ἔστη εἰς αὔραν, ὴ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, ὴ ὡδήγησεν αὐτὲς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, ὴ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ὠ Ἐκκλησίᾳ λαῦ, ὴ ὠ

ὠ καθέδρα πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμὺς εἰς ἔρημον, ἢ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμην. ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ὠ αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, ἢ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, ἢ συνεξήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, ἢ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, ἢ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, ἢ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, ἢ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, ἢ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν ἢ ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, ἢ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ὠ ἀβάτῳ ἢ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, ἢ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὄψονται εὐθεῖς ἢ εὐφρανθήσονται, ἢ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς ἢ φυλάξει ταῦτα; ἢ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου; Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΨΑΛΜΟΥ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ρξ'. 107.

ΕΤοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι ἢ ψαλῶ ὠ τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγερθήτι Ψαλτήριον ἢ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ὠ λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ὠ ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν Οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, ἢ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, ἢ ἐπάκουσόν μου. ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ὠ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὑψωθήσομαι ἢ διαμεριῶ σίκιμα, ἢ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, ἢ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, ἢ Ἐφραὶμ ἀντίληψις

τῆς

τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας Βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ὡ ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος. ρή. 108.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ. μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς

τῦ ἐις ἐξολόθρευσιν, ὡ γενεᾶ μιᾶ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτῦ ἐναντι Κυρίυ, ἡ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτῦ μὴ ἐξαλειφθείη. Γενηθήτασαν ἐναντίον Κυρίυ διαπαντὸς, ἡ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ἀνθ' ὡν ὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος. Καὶ κατεδίωξεν ἄθρωπον πόνητα ἡ πτωχὸν, ἡ κατανενυγμένον τῇ καρδία τῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, ἡ ἤξει αὐτῷ. ἡ ὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, ἡ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, ἡ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῦ, ἡ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέις αὐτῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, ἡ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται. Τῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίυ, ἡ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μυ. Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμῦ, ὅτι τὸ ὄνόματός συ, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός συ. Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς ἡ πόνης ἐγὼ ἐμὶ ἐγὼ, ἡ ἡ καρδία μυ τετάραται ἐντός μυ. Ὡσεὶ σκιὰ ὡ τῷ ἐκκλίναι αὐτὴν ἀνταναιρέθην. ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μυ ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, ἡ ἡ σάρξ μυ ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· ἐίδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μυ, ἡ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός συ. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χείρ συ αὕτη, ἡ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοὶ, ἡ σὺ εὐλογήσεις. οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δῦλός συ εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, ἡ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλόϊδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μυ, ἡ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πόνητος, τῦ σῶσαι ἐκ τῶν κατα-

δι-

ταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ΙΕ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ρθ'. 109.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου. ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΨΑΛΜΟΣ. ρί. 110.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος. τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,

αὐτῦ. Τῦ δῶναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ἔργα χειρῶν αὐτῦ ἀλήθεια ἡ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτῦ. ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος. πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτῦ. συνετάξατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτῦ. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτῦ. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίυ. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῦσιν αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριά'. ιιι.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων, καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων, καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ἐ φοβηθήσεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτῦ, ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον. ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτῦ, ἐ μὴ φοβηθῇ, ἕως ἐ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτῦ βρύξει, καὶ τακήσεται. ἐπιθυμία ἁμαρτωλῦ ἀπολεῖται. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριϛ'. ιιϛ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίυ. Εἴη τὸ ὄνομα

Κυρίε εὐλογημένον, ἀπὸ τε νῦν ἡ ἕως τε αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίε μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίε. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τὰς Οὐρανὰς ἡ δόξα αὐτε. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ὠ ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἡ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὠ τῷ Οὐρανῷ, ἡ ὠ τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, ἡ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τε καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαε αὐτε. Ὁ κατοικίζων στείραν ὠ οἴκῳ. μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριγ'. 113.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτε, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαε βαρβάρε. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτε, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτε. Ἡ θάλασσα εἶδε ἡ ἔφυγε, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, ἡ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θαλασσα ὅτι ἔφυγες; ἡ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, ἡ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπε Κυρίε ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπε τε Θεε Ἰακώβ. Τε στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, ἡ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σε δὸς δόξαν, Ἐπὶ τῷ ἐλέει σε ἡ τῇ ἀληθείᾳ σε. μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· πε ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ὠ τῷ Οὐρανῷ ἡ ὠ τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον ἡ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, ἡ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμὸς ἔχουσι, ἡ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, ἡ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι, ἡ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, ἡ οὐ ψηλαφήσου-

φήσεσι, πόδας ἔχεσι, καὶ οὐ περιπατήσεσιν, οὐ φωνήσεσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπισὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπισὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπισὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβεμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ. τῷ ποιήσαντι τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ Οὐρανὸς τῷ Οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριθ΄. 114.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσαν με. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε, Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώ-

πιον Κυρίε ὠ χώρα ζώντων. Δέξα. ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ὠ τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίε λήψομαι, ἢ τὸ ὄνομα Κυρίε ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ὠαντίον παντὸς τῦ λαῦ αὐτῦ. Τίμιος ὠαντίον Κυρίε ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῦ. Ὦ Κύριε ἐγὼ δῦλος σὸς, ἐγὼ δῦλος σὸς, ἢ ὑὸς τῆς παιδίσκης σε. Διέρρηξας τὺς δεσμύς μου. σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, ἢ ὠ ὀνόματι Κυρίε ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ὠαντίον παντὸς τῦ λαῦ αὐτῦ· ὠ αὐλαῖς οἴκε Κυρίε, ὠ μέσῳ σε Ἱερυσαλήμ.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριϛ. 116

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῦ ἐφ ἡμᾶς, ἢ ἡ ἀλήθεια τῦ Κυρίε μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. ΨΑΛΜΟΣ ριζ. 117.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος ἀ τῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβύμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ.

Ἐκ

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ. αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου. δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συνήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεός

Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΖ'.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. ΨΑΛΜΟΣ. ριή. 118.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ μὲ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατα-

κατανοήσω τὰς ὁδές σε. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σε μελετήσω, ἐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σε. Ἀνταπόδος τῷ δέλῳ σε, ζῆσόν με, ἡ φυλάξω τὲς λόγες σε. Ἀποκάλυψον τὲς ὀφθαλμές με ἡ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τᾶ νόμυ σε. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐ τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμᾶ τὰς ἐντολάς σε. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή με τᾶ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σε ἐ παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σε. Περίελε ἀπ' ἐμᾶ ὄνειδος ἡ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σε ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθηνται Ἄρχοντες, ἡ κατ' ἐμᾶ κατελάλεν, ὁ δὲ δέλος σε ἠδολέτχει ἐ τοῖς δικαιώμασί σε. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σε μελέτη με ἐτὶ, ἡ αἱ συμβελίαι με τὰ δικαιώματά σε. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή με, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σε. Τὰς ὁδές με ἐξήγγειλα, ἡ ἐπήκεσάς με, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε. Ὁδὸν δικαιωμάτων σε συνέτισόν με, ἡ ἀδολεσχήσω ἐ τοῖς θαυμασίοις σε. Ἐνύσαξεν ἡ ψυχή με ἀπὸ ἀκηδίας, βεβάιωσόν με ἐ τοῖς λόγοις σε. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόςησον ἀπ' ἐμᾶ, ἡ τῷ νόμῳ σε ἐλέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην. ἡ τὰ κρίματά σε ἐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σε Κύριε, μή με καταισχύνης, Ὁδὸν ἐντολῶν σε ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν με. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σε, ἡ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνετισόν με, ἡ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σε, ἡ φυλάξω αὐτὸν ἐ ὅλῃ καρδίᾳ με. Ὁδήγησον με ἐ τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σε, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖον τὴν καρδίαν με εἰς τὰ μαρτύριά σε, ἡ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τὲς ὀφθαλμές με, τᾶ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα· ἐ τῇ ὁδῷ σε ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δέλῳ σε τὸ

λόγιόν σε εἰς τὸν Φόβον σε. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν με ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σε χρηστά. Ἰδὲ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ζῆσόν με. Καὶ ἐλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σε, Κύριε τὸ σωτήριόν σε κατὰ τὸν λόγον σε. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον. ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σε. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός με λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σε ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σε διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σε ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς με πρὸς τὰς ἐντολάς σε, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἐδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σε. Μνήσθητι τοῦ λόγου σε τῷ δούλῳ σε, ᾧ ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σε ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σε οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σε ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχε με, ἀπὸ ἁμαρτιωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σε. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σε, ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σε Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σε. Ἐδεήθην τὸ προσώπου σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σε. Διελογισάμην τὰς ὁδούς σε. καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σε. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σε. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σε οὐκ

σε ἐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβεμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σε. Τῦ ἐλέες σε Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σε δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τῦ δέλε σε Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σε. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σε ἐπίστευσα. Πρὸ τῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τῦτο τὸ λόγιόν σε ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σε. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σε ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με. ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σε. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τῦ σόματός σε, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίε, καὶ ἀργυρίε.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλεία.

ΣΤΑ'ΣΙΣ ΠΡΩ'ΤΗ.

Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. Οἱ φοβέμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὸς λόγυς σε ἐπήλπισα. Ἔγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σε, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σε τῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σε τῷ δέλῳ σε. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη με ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύρια

ριά σε. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν; Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ Οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε' Σ Η.

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέ-

σβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου

λόν σε εἰς ἀγαθὸν, μὴ συγκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸν λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου. διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων. καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶ-

αἰῶνα, ἡ ὁ νόμος σε ἀλήθεια. Θλίψεις ἡ ἀνάγκαι εὗρόσαν με, αἱ ὠτολαί σε μελέτη με. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σε εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, ἡ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ὠ ὅλη καρδία με, ἐπάκυσόν με Κύριε, τὰ δικαιώματά σε ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, ἡ φυλάξω τὰ μαρτύριά σε. Προέφθασα ὠ ἀωρία, ἡ ἐκέκραξα, εἰς τὸς λόγυς σε ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί με πρὸς ὄρθριν, τῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σε. Τῆς φωνῆς με ἄκυσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σε, κατὰ τὸ κρῖμά σε ζῆσόν με. Προσήγγισαν οἱ καταδιάκοντές με ἀνεμία, ἀπὸ δὲ τῦ νόμε σε ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, ἡ πᾶσαι αἱ ὁδοί σε ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγιων ἐκ τῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν με, ἡ ἐξελῦ με, ὅτι τῦ νόμε σε ὐκ ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν με, ἡ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σε ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σε πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρῖμά σε ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με ἡ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σε ὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετῶντας, ἡ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σε ὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε ὅτι τὰς ὠτολάς σε ἠγάπησα, Κύριε ὠ τῷ ἐλέει σε ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, ἡ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, ἡ ἀπὸ τῶν λόγων σε ἐφοβήθησαν ἡ καρδία με. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σε, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα, ἡ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σε ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σε, ἡ ὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

δαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε, καὶ τὰ μαρτύριά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σε Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρσε τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη μου ἐστί. Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σε βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σε. ὅτι τὰς ἐντολάς σε οὐκ ἐπελαθόμην. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΗ'.

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ριθ'. 119.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, καὶ τί προσθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξὶ τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων

ναμάτων Κηδάρ. πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ψαλμὸς ρκ'. 120.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυσάξῃ ὁ Φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυσάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ Φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος Φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ Ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ψαλμὸς ρκά. 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ὡς ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ Φυλαὶ, Φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ὡς τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ὡς ταῖς πυργοβάρεσί σου.

σε. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.
Ψαλμὸς ρκϛ'. 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.
Ψαλμὸς ρκγ'. 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ

Ὠ΄ΔΗ΄ ΤΩ͂Ν ΑΝΑΒΑΘΜΩ͂Ν.
ΨΑΛΜΟ΄Σ. ρκδ΄. 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών. ὃ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠ΄ΔΗ΄ ΤΩ͂Ν ΑΝΑΒΑΘΜΩ͂Ν.
ΨΑΛΜΟ΄Σ ρκε΄. 125.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ, ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠ΄ΔΗ΄ ΤΩ͂Ν ΑΝΑΒΑΘΜΩ͂Ν.
ΨΑΛΜΟ΄Σ ρκς΄. 126.

ΕΑ͂Ν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκο-

δομῶντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ὠ χειρὶ δυνατοῦ, ἕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. ὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ὐ πύλαις.

Ὠ, ΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ρκζ. 127.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ὠ τῶις ὁδοῖς αὐτοῦ. Τὸς πόνες τῶν καρπῶν σε φάγεσαι· μακάριος εἶ, ὴ καλῶς σοι ἔσαι. Ἡ γυνή σε ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ὠ τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σε. Οἱ υἱοί σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σε. Ἰδοὺ ἕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὴ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε. Καὶ ἴδοις υἱὸς τῶν υἱῶν σε. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠ, ΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ρκή. 128.

ΠΛεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με, ὴ γὰρ ἐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν με ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν αἰσχυν-

αἰσχυνθήτωσαν, ἢ ἀπεστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος θωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι, ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρασε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, ἢ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου. Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλούϊα

ᾨΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'. 129.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, ἢ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ᾨΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ρλ'. 130.

ΚΥριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ

νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΩΔΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ.
ΨΑΛΜΟΣ ρλά. 131.

ΜΝήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, εὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν. Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ὧδε Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χρι-

Χριςῷ μȣ. Τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μȣ.

Ὠ,ΔῊ ΤΩ̃Ν ἈΝΑΒΑΘΜΩ̃Ν.
ΨΑΛΜῸΣ ρλβ'. 132.

Ἰ Δȣ̀ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφȣ̀ς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τȣ̃ ἐνδύματος αὐτȣ̃. ὡς δρόσος Ἀερμὼν, ἡ καταβαίνȣσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τȣ̃ αἰῶνος.

Ω,ΔῊ ΤΩ̃Ν ἈΝΑΒΑΘΜΩ̃Ν.
ΨΑΛΜῸΣ ρλγ'. 133.

Ἰ Δȣ̀ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δȣ̃λοι Κυρίȣ. Οἱ ἐςῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίȣ, ἐν αὐλαῖς οἴκȣ Θεȣ̃ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, ϗ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν.

Δόξα. ϗ νῦν. Ἀλληλȣ́ϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'.

ἈΛΛΗΛΟΥ'ΙΆ ΨΑΛΜῸΣ. ρλδ'. 134.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίȣ, αἰνεῖτε δȣ̃λοι Κύριον. Οἱ ἐςῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίȣ, ἐν αὐλαῖς οἴκȣ Θεȣ̃ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτȣ̃, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέ-

ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὁ Κύριος ἐποίησεν, ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν τοῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀναγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σιὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον. οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ρλέ. 135.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

λεος αὐτῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ ποιήσαντι τὸς Οὐρανὸς ὠ συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τὴν σελήνην ἠ τὸς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ παταξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσε αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, ἠ ὠ βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσε αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ ἐκτιναξαντι Φαραὼ, ἠ τὴν δύναμιν αὐτῦ εἰς Θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῦ ὠ τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τῷ παταξαντι Βασιλεῖς μεγάλυς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ ἀπεκτείναντι βασιλεῖς κραταιὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Τὸν Σιὼν Βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ τὸν Ὤγ Βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δόλῳ αὐτῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ. Ὅτι ὠ τῇ τα-

πεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Διὰ Ἱερεμίου. ρλς'. 136.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν ἢ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς ἄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προαναταξώμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσει, καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν. Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ.

Ἀγγαίου, καὶ Ζαχαρίου. ρλζ'. 137.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων

γέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἦκας πάντα τὰ ῥήματα τῦ στόματός μυ. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν συ, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί συ. Ἐπὶ τῷ ἐλέει συ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συ· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν συ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκυσόν μυ· πολυωρήσεις με ὦ ψυχῇ μυ δυνάμει συ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκυσαν πάντα τὰ ῥήματα τῦ στόματός συ. Καὶ ᾀσάτωσαν ὦ ταῖς ὡδαῖς Κυρίυ, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίυ. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ὦ μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με. ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μυ ἐξέτεινας χεῖράς συ, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά συ. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμῦ. Κύριε τὸ ἔλεός συ εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν συ μὴ παρίδῃς.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαβίδ.

Ψαλμὸς Ζαχαρίυ ὦ τῇ διασπορᾷ. ρλή. 138.

ΚΎριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με. σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μυ καὶ τὴν ἔγερσίν μυ. Σὺ συνῆκας τὸς διαλογισμός μυ ἀπὸ μακρόθεν. τὴν τριβόν μυ, καὶ τὴν σχοῖνόν μυ σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδός μυ προεῖδες· ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ὦ γλώσσῃ μυ. Ἰδὸ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα, καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά συ. Ἐθαυμασώθη ἡ γνῶσις συ ἐξ ἐμῦ, ἐκραταιώθη, καὶ οὐ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν. Πῦ πορευθῶ ἀπὸ τῦ Πνεύματός συ; καὶ ἀπὸ τῦ προσώπυ συ πῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν Οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει. Ἐὰν ἀναλάβωμι τὰς πτέρυγάς μυ κατ' ὄρθρον, καὶ κατα-

τασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σε ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σε. Καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ, ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρεῖτε ἐν διαλογισμῷ σου· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου. Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τοὺς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩΙ ΔΑΒΙΔ. ρλθ'. 139.

Ἔξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν

ραν παρετάσσοντο πολέμȣς Ἠκόνησαν γλῶσσαν ἀυτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη ἀυτῶν. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλȣ̃, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελȣ̃ με. Οἵ τινες διελογίσαντο τȣ̃ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μȣ, ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μȣ, ἐχόμενα τρίβȣ σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μȣ εἶ σὺ; ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μȣ. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μȣ, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μȣ ἐν ἡμέρᾳ πολέμȣ. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μȣ ἁμαρτωλῷ, διελογίσαντο κατ' ἐμȣ̃, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τȣ̃ κυκλώματος ἀυτῶν, κόπος τῶν χειλέων ἀυτῶν καλύψει ἀυτȣ́ς. Πεσȣ̃νται ἐπ' ἀυτȣ̀ς ἄνθρακες ἐν πυρὶ, καταβαλεῖς ἀυτȣ̀ς ἐν ταλαιπωρίαις, ἢ ȣ̀ μὴ ὑποςῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης ȣ̀ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν. ἢ τὴν δίκην τῶν πενήτων Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σȣ, ἢ κατοικήσȣσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σȣ. Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλȣ́ϊα.

ΨΑΛΜΟ'Σ ΤΩ͂ ΔΑΒΙ'Δ. ρμ'. 140.

ΚΥ'ριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκȣσόν μȣ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μȣ. ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μȣ ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σȣ, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μȣ θυσία ἑσπερινή. Θεῖ Κύριε φυλακὴν τῷ ςόματί μȣ, ἢ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μȣ. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μȣ εἰς λόγȣς πονηρίας, τȣ̃ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις Σὺν ἀνθρώ-

ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐ μὴ συνθιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ὡ ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλὸς μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μς. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μς ὡ ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μς ὅτι ἠδυνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς. Διεσκορπίσθη τὰ ὀξᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μς, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀνταἐλῃς τὴν ψυχήν μς. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεξήσαντό μοι, καὶ ἀποσκανθάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ὡ ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ͂ ΔΑΒΙΔ,

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ὡ τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμά. 141.

Φωνῇ μς πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, Φωνῇ μς πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ, τὴν δέησίν μς, τὴν θλῖψιν μς ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μς, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μς. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μς. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μς μερὶς μς εἰ ὡ γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μς, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μς, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σς. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαι-

δίκαιοι, ἕως ἂν ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ.

Ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὰμ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. ρμϚ΄. 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουσόν ποιήσόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς σου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑ΄-

ΚΑΘΙΣΜΑ Κ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ. ρπγ'. 153.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἔλεός μου, καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύστης μου. Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. Κύριε κλῖνον οὐρανούς, καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἀστραπὴν ἀσκεδασον, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἐδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις

ξόδοις αὐτῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμὸς, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ὠ τοῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν, ᾧ ταῦτά ἐστι. μακάριος ὁ λαὸς, ᾧ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΑΙΝΕΣΕΩΣ ΤΩ͂Ι ΔΑΒΙΔ' ρμδ', 144.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ Βασιλεία σου Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφ-

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου, καὶ Ζαχαρίου. Ψαλμὸς ρμέ. 145.

Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία, Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς. Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. ὀρφανὸν, καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενε-

γενεὰν, ἢ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου, ἢ Ζαχαρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμϛ'. 146.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἶνεσις. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, ἢ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, ἢ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, ἢ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἢ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος. ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ὠδὴν ἐξομολογήσεως, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ὠδὴν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν Οὐρανὸν ὡς νεφέλας, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν. Τῷ ἐξανατέλλοντι ὡς ὄρεσι χόρτον, ἢ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, ἢ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ὡς τῇ δυνάμει τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ὡς ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ Κύριος ὡς τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, ἢ ὡς τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου, ἢ Ζαχαρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμζ'. 147.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ὅτι ὠἰσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ὡς σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, ἢ σεμιδαλεῖ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται

μεῖται ὁ λόγος αὐτῦ. Διδόντος χιόνα αὐτῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῦ τῷ Ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμή. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος καὶ Σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ Φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῦ μό-

τῦ μόνυ. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῦ ἐπὶ γῆς ἢ Οὐρανῦ, ἢ ὑψώσει κέρας λαῦ αὐτῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 149.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ἡ αἴνεσις αὐτῦ ὠ Ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ἢ υἱὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῦ ὠ χορῷ, ὠ τυμπάνῳ ἢ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ὠ τῷ λαῷ αὐτῦ, ἢ ὑψώσει πραεῖς ὠ σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ὠ δόξῃ, ἢ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τῦ Θεῦ ὠ τῷ λάρυγι αὐτῶν, ἢ ῥομφαῖαι δίστομοι ὠ ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ὠ τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ὠ τοῖς λαοῖς. Τῦ δῆσαι τὺς Βασιλεῖς αὐτῶν ὠ πέδαις, ἢ τὺς ὠδόξες αὐτῶν ὠ χειροπέδαις σιδηραῖς. Τῦ ποιῆσαι ὠ αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῦ.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. ΨΑΛΜΟΣ ρν'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ὠ τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ὐ ἤχῳ Σάλπιγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ Ψαλτηρίῳ ἢ Κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ Τυμπάνῳ ἢ Χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ Χορδαῖς ἢ Ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ Κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ὠ Κυμβάλοις ἀλαλαγμῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν

Κύριον.

Δόξα. ἡ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΟΥ̓ΤΟΣ Ὀ ΨΑΛΜΌΣ.

Ἰδιόγραφος τῦ Δαβίδ ἐστιν, ἡ ἔξωθεν τῦ ἀριθμῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ὠ τοῖς ἀδελφοῖς μυ, ἡ νεώτερος ὠ τῷ εἰκῳ τῦ πατρός μυ, ἐπεμαινον τὰ πρόβατα τῦ πατρός μυ. Αἱ χεῖρές μυ ἐποίησαν ὄργανον, ἡ οἱ δάκτυλοί μυ ἥρμοσαν Ψαλτήριον. ἡ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μυ; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς ἐισακόει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτῦ, ἡρέ με ἐκ τῶν προβάτων τῦ πατρός μυ. ἡ ἔχρισέ με ὠ τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτῦ. Οἱ ἀδελφοί μυ καλοὶ, ἡ μεγάλοι, ἡ ὐκ εὐδόκησεν ὠ αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, ἡ ἐπικατηράσατό με ὠ τοῖς εἰδώλοις αὐτῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, ἡ ἦρα ὄνειδος ἐξ ὑμῶν Ἰσραήλ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Μωϋσέως ὠ τῇ Ἐξόδῳ. Κεφάλ. ιέ. 1.
Ἄρθην βυθίσας Φαραὼ, Μωσῆς λέγει.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὠδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἵππον ἢ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς ἢ σκεπασὴς ἐγώετό μοι εἰς σωτηρίαν, ὗτός μυ Θεὸς, ἢ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τῦ πατρός μυ. ἢ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμυς, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἅρματα Φαραὼ, ἢ τὴν δύναμιν αὐτῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. ἐπιλέκτυς ἀναβάτας τρισάτας κατεπόντισεν ὠ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτύς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά συ Κύριε δεδόξασαι ὠ ἰσχύϊ, ἡ δεξιά συ χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρύς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης συ συνέτριψας τὺς ὑπεναντίυς. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν συ, κατέφαγεν αὐτὺς ὡσεὶ καλάμην· ἢ διὰ πνεύματος τῦ θυμῦ συ διέστη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη ἢ τὰ κύματα ὠ μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μυ, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μυ, κυριεύσει ἡ χεὶρ μυ. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά συ, ἐκάλυψεν αὐτὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ὠ ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ὠ Θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοιός σοι; δεδοξασμένος ὠ Ἁγίοις, θαυμαστὸς ὠδόξως ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν συ, κατέπιεν αὐτὺς γῆ. Ὡδήγησας ὠ τῇ δικαιοσύνῃ συ τὸν λαόν συ τῦτον, ὃν ἐλυτρώσω. παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ συ εἰς κατάλυμα ἁγι-

ἅγιόν σε. Ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλισιείμ. (Εἰς ἡ.)

Τότε ἔσπευσαν Ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ Ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααάν. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σε ἀπολιθωθήτωσαν. (Εἰς ς'.)

Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σε Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σε οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σε, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σε, ὃ κατειργάσω Κύριε, ἁγίασμα ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σε. (Εἰς ὁ')

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν. καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ὠ μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ δευτέρα.

Ὠδὴ Μωϋσέως ὠ τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ'. λε'. ι.

Νόμος γραφέντος αὖθις ᾠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω Γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι

πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῦ κρίσις. Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος. Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά. γενεὰ σκολιὰ, καὶ διεστραμμένη ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σε Πατὴρ; ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σε, καὶ ἀναγγελεῖ σοι. τὺς πρεσβυτέρυς σε, ἐρεῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζον ὁ Ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειραν υἱὺς Ἀδάμ. ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεῦ. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίυ, λαὸς αὐτῦ Ἰακὼβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῦ Ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ. ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτῦ ἐπεπόθησε· διὰς τὰς πτέρυγας αὐτῦ, ἐδέξατο αὐτὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτὺς γενήματα ἀγρῶν. ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βύτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυρῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπινον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ, καὶ ἐνεπλήσθη. καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος. ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεῦ Σωτῆρος αὐτῦ. Παρώξυναν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίρανάν με. Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ. Θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδεισαν. καινοὶ, καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες

τέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη διὰ ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω, τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων. ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν. υἱοὶ, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει· ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτω. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συνάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω ἐπ' αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ, καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος. ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος. νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεζομένου πρεσβύτου. Εἶπον· διασπερῶ αὐτοὺς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. μὴ εἴποισαν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη· οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους; καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας; εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς. Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κλήματις αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς.

Βότρυς

βότρυς πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφάλῃ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεσιν ἕτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ ἀσθενεῖς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος. ποῦ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς; Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν· Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς, πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω παταξω, κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς. καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα· ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν. Εὐφράνθητε Οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἰσχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικᾷ, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει. Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ὠ, ΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Προσευχὴ Ἄννης Μητρὸς Σαμȣὴλ τȣ̃ Προφήτȣ.
ά. Βασιλ. Κεφ. β'. 1.
Θεὸν γεραίρει Στεῖρα, τίκτȣσα ξένως.

ΕΣτερεώθη ἡ καρδία μȣ ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μȣ ἐν Θεῷ μȣ; ἐπλατύνθη τὸ ςόμα μȣ ἐπ' ἐχθρȣ́ς μȣ, ηὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σȣ. Ὅτι ȣ̓κ ἔςιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, ϗ ȣ̓κ ἔςι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ ȣ̓κ ἔςιν Ἅγιος πλήν σȣ. Μὴ καυχᾶσθε, ϗ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν. μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τȣ̃ ςόματος ὑμῶν. ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, ϗ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα ἀυτȣ̃. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, ϗ οἱ ἀσθενȣ̃ντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, ϗ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι ςεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, ϗ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ, ϗ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδȣ, ϗ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει ϗ πλȣτίζει, ταπεινοῖ ϗ ἀνυψοῖ. Ἀνιςᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, ϗ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν, τȣ̃ καθίσαι ἀυτὸν μετὰ δυναςῶν λαȣ̃, ϗ θρόνȣ δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν. (Εἰς ή.)

Διδȣ̀ς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ϗ εὐλόγησεν ἔτη δικαίȣ. ὅτι ȣ̓κ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύει ἀυτȣ̃. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον ἀυτȣ̃ Κύριος Ἅγιος. (Εἰς ς'.)

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ ἀυτȣ̃, ϗ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει ἀυτȣ̃, ϗ μὴ καχάσθω ὁ πλȣ́σιος ἐν τῷ πλȣ-

τῷ ἀυ-

τῶ αὐτȣ̃. Ἀλλ' ἢ ἐν τȣ́τῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν, ϗ γινώσκειν τὸν Κύριον, ϗ ποιεῖν κρῖμα. ϗ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (Εἰς δ'.)

Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανȣ̀ς ϗ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ϗ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτȣ̃. Δόξα. ϗ νῦν. Ἀλληλȣ́ϊα.

Ὠ ΔΗ ΤΕΤΑ'ΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακȣ̀μ τȣ̃ Προφήτȣ. Κεφ'. γ'. 1.
Τὴν τȣ̃ Λόγȣ κένωσιν Ἀββακȣ̀μ φράσον.

ΚΥ'ριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σȣ, ϗ ἐφοβήθην, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σȣ, ϗ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύω ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μȣ, ἐν ὀργῇ ἐλέȣς μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει, ϗ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρȣς κατασκίȣ δασέος. Ἐκάλυψεν Οὐρανȣ̀ς ἡ ἀρετὴ αὐτȣ̃, ϗ τῆς αἰνέσεως αὐτȣ̃ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτȣ̃ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτȣ̃, ϗ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτȣ̃. Πρὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ πορεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτȣ̃. Ἔστη, ϗ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψε, ϗ ἐτάκη ἔθνη. διετρίβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βȣνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίȣς αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται, ϗ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σȣ, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὁρμημά σȣ; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τȣ̀ς ἵπ-

πȣς σȣ

πτες σε, ἡ ἡ ἱππασία σε σωτηρία. Ἐντείνων ὠτωεῖς τὸ τόξον σε ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ. Ὀψονταί σε, ἡ ἀδινήσασι λαοί. σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ Ἥλιος, ἡ ἡ Σελήνη ἔστη ὠ τῇ τάξει αὐτῆς. εἰς φῶς αἱ βολίδες σε πορεύσινται, ὡς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σε. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, ἡ ὠ θυμῷ καταξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῦ σε, τῦ σῶσαι τὺς χριτύς σε ἐλήλυθας. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμὺς ἕως τραχήλε τέλος. Διέκοψας ὠ ἐξάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ὠ αὐτοῖς· διανοίξσι χαλινὺς αὐτῶν. ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τὺς ἵππυς σε, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, ἡ ἐπτοήθη ἡ καρδία με, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς τῶν χειλέων με, ἡ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ με, ἡ ὠ ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς με. Ἀναπαύσομαι ὠ ἡμέρᾳ θλίψεώς με. τῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας με. (Εἰς ἡ.) Διότι συκῆ ὐ καρποφορήσει, ἡ ὐκ ἔσαι γεννήματα ὠ ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, ἡ τὰ πεδία ὐ ποιήσει βρῶσιν. (Εἰς ς'.)

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, ἡ ὐχ ὑπαρξσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ὠ τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι με. (Εἰς δ'.)

Κύριος ὁ Θεός με δύναμίς με, ἡ τάξει τὺς πόδας με εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τῦ νικῆσαί με ὠ τῇ ὠδῇ αὐτῦ. Δόξα. ἡ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ

****

Ω, Δ Η΄ ΠΕ΄ΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ησαΐᾳ τῦ Προφήτᾳ. Κεφ. κς΄. 9.
Ησαΐᾳ πρόρρησις, Εὐχὴ τὸ πλέον.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μᾳ πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι Φῶς τὰ προσάγματά σᾳ ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην μάθετε οἱ ᾠοικῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, ἐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν ἐ μὴ ποιήσῃ. ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίᾳ. Κύριε ὑψηλός σᾳ ὁ βραχίων, ᾗ ἐκ ἤδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, ᾗ νῦν πῦρ τὲς ὑπεναντίᾳς ἔδεται. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτὸς σᾳ ἄλλον ἐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά σᾳ ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν ἐ μὴ ἴδωσιν, ἐδὲ ἰατροὶ ἐ μὴ ἀναςήσωσι. διὰ τῦτο ἐπήγαγες, ᾗ ἀπώλεσας, ᾗ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. (Εἰς ή.)

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ᾠδόξοις τῆς γῆς. Κύριε ὠ θλίψει ἐμνήσθημόν σᾳ, ὠ θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σᾳ ἡμῖν. (Εἰς ς΄.)

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνεσα ἐγγίζει τῦ τεκεῖν, ᾗ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, ἕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σᾳ. Διὰ τὸν φόβον σᾳ Κύριε ὠ γαςρὶ ἐλάβομεν, ᾗ ὠδίνσαμεν, ᾗ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσύμεθα, ἀλλὰ πεσῦνται οἱ ᾠοικῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. (Εἰς δ΄.)

Ἀνα-

Ἀναζήσονται οἱ νεκροὶ, ἢ ἐγερθήσονται οἱ ὠ τοῖς μνημείοις, ἢ εὐφρανθήσονται οἱ ὠ τῇ γῇ. Η γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σε, ἴαμα αὐτοῖς ἔσω, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός με, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σε, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σε, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίε.

Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλεΐα,

Ω, Δ Η ΄ Ε Κ Τ Η.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τε Προφήτε. Κεφ. β΄. ζ.

Ἐκ Θηρὸς ἐκραύγασω Ἰωνᾶς λέγων.

Ἐβόησα ὠ θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν με, ἢ εἰσήκεσέ με. Ἐκ κοιλίας ἅδε κραυγῆς με, ἤκεσας φωνῆς με. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, ἢ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σε, ἢ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε. ἆρα προσθήσω τὲ ἐπιβλέψαι με πρὸς Ναὸν τὸν Ἁγιόν σε; (Εἰς ἡ.) Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς με, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη Ἑδὺ ἡ κεφαλή με εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰάνιοι. (Εἰς ς΄.) Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή με πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός με, Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμὲ τὴν ψυχήν με, τὲ Κυρίε ἐμνήσθην. ἢ ἦλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή με πρὸς Ναὸν τὸν Ἁγιόν σε. (Εἰς δ΄.) Φυλασσόμενοι μάταια, ἢ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἢ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην

ξάμην ἀποδώσωσοι εἰς σωτηρίαν μϑ τῷ Κυρίῳ.

Δόξα. ϗ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ω, Δ Η' Ε Β Δ Ο' Μ Η.

Προσευχὴ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Δανιὴλ. Κεφ. γ'. 24.

Αἶνος Φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Παίδων.

ΕΥλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ϗ αἰνετὸν ϗ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σϑ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν. Καὶ πάντα τὰ ἔργα σϑ ἀληθινὰ ϗ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σϑ· Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σϑ ἀληθεῖς. ϗ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, ϗ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, ϗ ἠνομήσαμεν, ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, ϗ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, ϗ τῶν ἐντολῶν σϑ οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ϗ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, ϗ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν· ϗ βασιλεῖ ἀδίκῳ ϗ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη ϗ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σϑ, ϗ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σϑ, ϗ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σϑ, ϗ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλε-

ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σε, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σε. Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι Δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ὠ πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ὠ τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ὠώπιόν σε, καὶ εὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ' ὠ ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν, ὡς ὠ ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ὠ μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων. Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ὠώπιόν σε σήμερον· καὶ ἐκτελείσθω ὄπισθόν σε, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ὠ ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σε· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σε, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σε. Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σε, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σε Κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ὑποδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σε κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ Κύριος, ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην. Καὶ οἱ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ συππίῳ, καὶ κλιματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ὠνέα, καὶ διέδευσε καὶ ὠεπύρισεν ὃς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν

ξε τὴν Φλόγα τὸ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνε. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνε, ὡς πνεῦμα δρόσε διασυρίζον, ἢ ἐκ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλε τὸ πῦρ, ὐδὲ ἐλύπησεν, ὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτές. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς σόματος ὕμνεν, ἢ εὐλόγεν, ἢ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Η' τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾖδον Νέοι.

ΕΥλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς (Εἰς ή.) τῶν πατέρων ἡμῶν, ἢ ὑπερύμνητος, ἢ ὑπερυψέμενος εἰς τὲς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σε τὸ ἅγιον, ἢ ὑπερύμνητον, ἢ ὑπερυψέμενον εἰς τὲς αἰῶνας. (Εἰς ς'.) Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σε, ὁ ὑπερύμνητος, ἢ ὑπερυψέμενος εἰς τὲς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσες, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερεβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος, ἢ ὑπερυψέμενος εἰς τὲς αἰῶνας. (Εἰς δ'.) Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνε δόξης τῆς Βασιλείας σε, ὁ ὑπερύμνητος, ἢ ὑπερυψέμενος εἰς τὲς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τε Υ̓ρανε, ὁ ὑπερύμνητος, ἢ ὑπερυψέμενος εἰς τὲς αἰῶνας. Δόξα. ἢ νῦν. Ἀλληλεία.

Θ Ω Δ Η' Ο Γ Δ Ο Η.

Ὕμνος τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

ΕΥλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῦτε ἐυτὸν εἰς τὲς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίε,

Οὐρανοὶ Κυρίῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἥλιος, καὶ Σελήνη. Ἄστρα τῷ Οὐρανῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶν ὄμβρος, καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ, καῦμα, ψύχος, καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοὶ, πάγοι, καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι, καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ, καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκότος, νύκτες, καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βουνοὶ, πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαὶ, θάλασσαι, καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (Εἰς ἡ.)

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τῷ Οὐρανῷ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (Εἰς ϛ'.)

Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (Εἰς δ'.)

Εὐλο-

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, ἡ Μισαὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, ἡ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, ἡ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, ἡ ὑπερψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Ἐννάτη.

Αἴνεσις Ἁγνῆς Μητρὸς Παρθένου Κόρης.

Λουκ. Κεφ. α'. 46.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ἡ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, ἡ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἡ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν, ἡ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, ἡ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, ἡ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, ἡ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς Προδρόμου.

Λουκ. α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

ΕΥλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. (Εἰς ἡ.)

Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. (Εἰς ς'.)

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. (Εἰς δ'.)

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Δόξα. καὶ νῦν.

Τέλος τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῶν Ὠδῶν.

ΕΡ-

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

ΟΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙ

Τὸ Ψαλτήριον ὡ ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ. Καὶ αἱ Ὡδαί.

ΔΕῖ γινώσκειν, ὅτι ἕτως ὀφείλει στιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον καθ' ὅλον τὸν Ἐνιαυτόν. ἤγων ἀπὸ τῆς κ'. τῦ Σεπτεμβρίυ Μηνὸς καθ ἑκάστην στιχολογεῖμεν Καθίσματα γ'. ὡ δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὰ, Πρὸς Κύριον. Προσιθέαμεν δὲ ἡ τὸν Πολυέλεον εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν. Ἀπὸ δὲ τῆς Χριστῦ Γενήσεως μέχρι τῆς ιδ'. τῦ Ἰαννυαρ. Μηνὸς, ὡ ἧ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, εἰς μὲ τὸν Ὄρθρον Καθίσματα ϛ'. ὡ δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὸ ἕτερον, ὡς πληρῦσθαι ὡ ἑκάστῃ Ἑβδομάδι τὸ Ψαλτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς ιέ. τῦ Ἰανν. Μηνὸς προσιθέαμεν εἰς τὸν Ὄρθρον τὸ Κάθισμα, εἰς δὲ τὸ Λιχνικὸν τὰ, Πρὸς Κύριον, μέχρι τῦ Σαββάτυ τῆς Ἀποκρέω. Τὰς δὲ ϛ'. Ἑβδομάδας τῆς τε Ἀποκρέω, ἧ τῆς Τυρινῆς, στιχολογῦνται εἰς τὸν Ὄρθρον Καθίσματα ϛ' εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν τὸ ἕτερον, διά τινα ἀνάπαυσιν.

Τὰς δὲ ἓξ Ἑβδομάδας τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, δὶς τελειῦμεν τὸ Ψαλτήριον ἑκάστῃ Ἑβδομάδι. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ ἧ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι πληροῦμεν αὐτὸ ἅπαξ, ἤτοι τῇ Μεγάλῃ Τετράδι. ἧ σχολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τῦ Σαββάτυ τῦ Ἀντιπάσχα. Κατὰ δὲ τὴν Ἀγρυπνίαν τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Θωμᾶ, ἤγων τῇ Νέᾳ Κυριακῇ, ἀρχόμεθα πάλιν στιχολογεῖν τὸ Ψαλτήριον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, εἰς μὲ τὸν Ὄρθρον Καθίσματα ϛ'. εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν ὧ, μέχρι τῆς κ'. τῦ Σεπτεμβρ. Μηνὸς, ὥσπερ δεδήλωται. Χρὴ δὲ εἰ-

δέναι

δώαι, ὅτι στιχολογία ὠ ταῖς Κυριακαῖς Ἑσπέρας ἀ γίνεται, ὡς ἡ ὠ ταῖς Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς, ὠ αἷς δηλονότι γίνεται Ἀγρυπνία.

Καὶ αἱ Ὠδαὶ ὠ ὅλῳ στιχολογοῦνται τῷ ὠικυτῷ. Τῇ δὲ ἁγί᾽α ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, οἱ καθημερινοὶ κανόνες ἔχουσι τρεῖς, ἢ τέσσαρας ὠδάς. διὸ ἡ Τριῳδία, ἢ Τετραῳδία ἤκουσαν. Ἐν τούτοις ἡ ἡ Στιχολογία ἀναγινώσκεται ὡδέπως. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας ἄχρι τῆς Παρασκευῆς οἱ κανόνες Τριῳδία ὄντες, τρεῖς ἔχουσιν ὠδάς. ἀναγινώσκονται ἓν κατ᾽ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡ ἐκ τῆς Στιχολογίας τρεῖς ὁλόκληραι ὠδαὶ, ὅμοιαι ταῖς ὠδαῖς τὸ Τριῳδίου. Ἑκάστης δὲ τῶν λοιπῶν ὠδῶν, μόνον οἱ δύω λέγονται τελευταῖοι στίχοι. εἶτα τὸ Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ δὲ τὸ Μηναίου κανὼν προηγεῖται, ἀναγινωσκομένων σῴων τῶν Εἱρμῶν αὐτὸ. Ἐν δὲ τοῖς Σάββασιν, ἀπὸ τὸ δευτέρου δηλαδὴ ἄχρι τὸ πέμπτου, οἱ κανόνες Τετραῳδία τυγχάνοντες, τέσσαρας ἔχουσιν ὠδάς. ἀναγινώσκονται ἓν ἡ ἐκ τῆς Στιχολογίας τέσσαρες ὠδαὶ ὁλόκληραι, ὅμοιαι ταῖς ὠδαῖς τὸ Τετραῳδίου. Ἑκάστης δὲ τῶν λοιπῶν ὠδῶν λέγονται οἱ ἓξ τελευταῖοι στίχοι, ἡ τὸ Δόξα. Καὶ νῦν. Διὰ τὸ ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς πρώτης ἄχρι τῆς ἕκτης ὠδῆς ἡ τὸν κανόνα τὸ Ἁγίου τῆς Μονῆς, Τὸ δὲ Μηναῖον ὁμοίως προηγεῖται.

ΠΕΡΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἐν ταῖς προεκτεθεῖσιν ὠδαῖς σεσημείωται τὸ Εἰς ἡ. Εἰς ς'. ἡ Εἰς δ'. ἑκάστη ὠδῇ, ἵνα οἱ ἀναγνῶσαι ῥᾳδίως τοὺς στίχους εὑρίσκωσιν. Ἀρχομένοις ἓν λέγονται ὡς ἔθος οἱ ὠ ἀρχῇ τῆς ὠδῆς πέντε στίχοι. Εἶτα οἱ Εἰς ἡ. Εἰς ς'. Εἰς δ'. ὡς οἱ τῆς ἡμέρας κανόνες. Καὶ ἕτω σαφὴς ἔσαι ἡ ἡ χρῆσις τῆς ὠ μέρει Στιχολογίας. Τοῦθ᾽ ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις χρησιμωτέραν ποιεῖ τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τὸ Ψαλτηρίου.

Πι-

ΠΙΝΑΞ.
ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ.

Ἀπάσης τῆς Ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, τῆς ἔν-
σης ὠ τῷ Ὡρολογίῳ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.	ψ. ν'.	Φ. 59
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ὠ ὁδῷ.	ψ. ριή.	Φ. 134
Ἤρα τὰς ὀφθαλμάς μου.	ψ. ρκ'.	Φ. 143
Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.	ψ. ρλγ'.	Φ. 149

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν τῦ Σαββάτου.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ὠ Σιών.	ψ. ξδ'.	Φ. 72

Καὶ ὅλον τὸ Κάθισμα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐπακούσαί σου Κύριος.	ψ. ιθ'.	Φ. 24
Κύριε ὠ τῇ δυνάμει σου.	ψ. κ'.	Φ. 25

Εἰς τὸν Ἑξάψαλμον.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν.	ψ. γ'.	Φ. 8
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	ψ. λζ'.	Φ. 45
Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρὸς σὲ.	ψ. ξϛ'.	Φ. 70
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.	ψ πζ'.	Φ. 100
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.	ψ. ρϛ'.	Φ. 115
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ψ. ρμϛ.	Φ. 157

Εἰς τὰς Αἴνους.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.	ψ. ρμή.	φ 162
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	ψ. ρμθ'.	φ. 163
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις.	ψ. ρν'.	φ. 163

Ἐν τῇ Πρώτῃ Ὥρᾳ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.	ψ. έ.	φ. 10
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.	ψ. πθ'.	φ. 104
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.	ψ. ρ'.	φ. 113

Εἰς τὸ Μεσώριον τῆς α'. Ὥρας.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμ.	ψ. με.	φ. 5
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	ψ. ηά.	φ. 106
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.	ψ. ηϛ'.	φ. 107

Ἐν τῇ γ'. Ὥρᾳ.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου.	ψ. ις'.	φ. 19
Πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.	ψ. κδ'.	φ. 29
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς.	ψ. ν'.	φ. 59

Εἰς τὸ Μεσώριον τῆς γ'. Ὥρας.

Ὑψώσω σε Κύριε.	ψ. κθ'.	φ. 33
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	ψ. λά.	φ. 36
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ψ. ξ'.	φ. 68

Ἐν τῇ ϛ'. Ὥρᾳ.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.	ψ. νγ'.	φ. 61
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου.	ψ. δ'.	φ. 62
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.	ψ. ή.	φ. 105

Εἰς τὸ Μεσώριον τῆς ϛ'. Ὥρας

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι.	ψ. νέ.	φ. 64

Ἐλέ-

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με. ψ. νϛ'. Φ. 65
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου πρόσχες. ψ. ξθ'. Φ. 79

Εἰς τὰ Τυπικά.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ψ. ρϚ'. Φ. 115
Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ψ. ρμέ. Φ. 160
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντί. ψ. λγ'. Φ. 38
Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλ. ψ. ρμδ'. Φ. 159

Ἐν τῇ Ἐννάτῃ Ὥρᾳ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου. ψ. πγ'. Φ. 96
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου. ψ. πδ'. Φ. 97
Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. ψ. πέ. Φ. 98

Εἰς τὸ Μεσώριον τῆς θ'. Ὥρας.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. ψ. ριϚ'. Φ. 129
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. ψ. ρλζ'. Φ. 152
Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ. ψ. ρλθ'. Φ. 154

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ψ. ργ'. Φ. 116
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ. ψ. ρμ'. Φ. 155
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε. ψ. ρκθ'. Φ. 147
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. ψ. ρμά. Φ. 156
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα. ψ. ριϛ'. Φ. 132

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον τὸ Μέγα.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσε. ψ. δ'. Φ. 9
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. ψ. ϛ'. Φ. 10
Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου. ψ. ιϚ'. Φ. 17
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. ψ. κδ'. Φ. 29

Ἐπὶ

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα.	ψ. ό.	Φ.	79
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τȣ̃ Ὑψίςȣ.	ψ. ή.	Φ.	105
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς.	ψ. ν΄.	Φ.	59
Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ.	ψ. ρά.	Φ.	113
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μȣ πρόσχες.	ψ. ξθ΄.	Φ.	79
Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ.	ψ. ρμϐ΄.	Φ.	157
Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον τὸ Μικρόν.			
Ἐλέησόν με ὁ Θεός.	ψ. ν΄.	Φ.	59
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μȣ πρόσχες.	ψ. ξθ΄.	Φ.	79
Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ.	ψ. ρμϐ΄.	Φ.	157
Εἰς τὴν Μετάληψιν.			
Κύριος ποιμαίνει με, ϗ ȣ̓δέν με.	ψ. κϐ΄.	Φ.	28
Τȣ̃ Κυρίȣ ἡ γῆ, ϗ τὸ πλήρωμα.	ψ. κγ΄.	Φ.	28
Ἐπίςευσα, διὸ ἐλάλησα.	ψ. ριέ.	Φ.	132
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς.	ψ. ν΄.	Φ.	59

ΠΙΝΑΞ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ.
ΚΑΤΑ᾽ ἈΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	ψ. ηά.	Φ.	106
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	ψ. λϐ΄.	Φ.	37
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	ψ. π΄.	Φ.	94
Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μȣ.	ψ. ιζ΄.	Φ.	20
Αἴνει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον.	ψ. ρμέ.	Φ.	160

Αἰνεῖ-

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ὠ τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ.	ψ. ρν'.	φ 163
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.	ψ. ρμή.	φ. 162
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός.	ψ ρμε'.	φ. 161
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ψ. ριε'.	φ. 13
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίε, αἰνεῖτε δῦλοι.	ψ. ρλδ'.	φ. 149
Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.	ψ. ριϛ'.	φ. 129
Ἀκύσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.	ψ μή.	φ. 56
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.	ψ. ηθ'.	φ. 112
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.	ψ. ξέ.	φ. 73
Ἀναςήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτ.	ψ. ξζ'.	φ. 74
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	ψ. ηέ.	φ. 109
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἶν.	ψ. ρμθ'.	φ. 163
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι.	ψ. ηζ'.	φ. 111
Γνωστὸς ὠ τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.	ψ. οέ.	φ. 86
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.	ψ. ηδ'.	φ. 108
Δίκασον Κύριε τὲς ἀδικῦντάς με.	ψ. λδ'.	φ. 39
Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον.	ψ ρκϛ'.	φ. 145
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	ψ. νζ'.	φ. 65
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ὠ ἡμῖν.	ψ. ρκγ'.	φ. 144
Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδὲς μυ.	ψ. λή.	φ. 46
Εἶπεν ἄφρων ὠ καρδίᾳ αὐτῦ.	ψ. ιγ'.	φ. 17
Εἶπεν ἄφρων ὠ καρδίᾳ αὐτῦ.	ψ. νϚ.	φ. 61
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μυ.	ψ. ρθ'.	φ. 128
Εἰσάκυσον Κύριε δικαιοσύνης μυ.	ψ. ιϛ'.	φ. 19
Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μυ.	ψ. ξ'.	φ. 68
Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μυ.	ψ. ξγ'.	φ. 71

Ἐκ βα-

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.	ψ. ρκθ.	φ. 147
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.	ψ. ν.	φ. 59
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με.	ψ. νέ.	φ. 64
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.	ψ. νς.	φ. 65
Ἔλεον ἢ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.	ψ. ρ.	φ. 113
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ Υἱοὶ Θεοῦ.	ψ. κή.	φ. 33
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.	ψ. ριγ.	φ. 130
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου.	ψ. δ.	φ. 9
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον.	ψ. ρκέ.	φ. 147
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου.	ψ. νδ'.	φ. 62
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.	ψ. νή.	φ. 99
Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ψ ρλθ'.	φ. 154
Ἐξηραύξατο ἡ καρδία μου.	ψ. μδ'.	φ. 52
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ.	ψ. ρδ'.	φ. 118
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ψ. ρέ.	φ. 120
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ψ. ρς'.	φ. 123
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ψ. ριζ'.	φ. 132
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ψ. ρλέ.	φ. 150
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὡ ὅλῃ.	ψ. θ'.	φ. 13
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός.	ψ. οδ'.	φ. 85
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὡ ὅλῃ.	ψ. ρί.	φ. 128
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὡ ὅλῃ.	ψ. ρλζ'.	φ. 152
Ἐπάινει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.	ψ. ρμζ.	φ. 161
Ἐπακούσαι σου Κύριος ὡ ἡμέρᾳ.	ψ. ιθ.	φ. 24
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ψ ί.	φ. 15
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα.	ψ. ό.	φ. 79

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυν.	ψ. λ'.	Φ. 34
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ψ. ριέ.	Φ. 132
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.	ψ. ρλς'.	Φ. 152
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.	ψ. ρζ'.	Φ. 125
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.	ψ. πδ'.	Φ. 97
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.	ψ. ρϛ'.	Φ. 115
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε.	ψ. ρπ'.	Φ. 116
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	ψ. λγ'.	Φ. 38
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου.	ψ. ρμγ'.	Φ. 158
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.	ψ. ρκά.	Φ. 143
Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου.	ψ ιβ'.	Φ. 17
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος.	ψ ριδ'.	Φ. 131
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ψ. ρκ'.	Φ. 143
Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε.	ψ. μθ'.	Φ. 57
Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος.	ψ. ηγ'.	Φ. 107
Ἰδὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.	ψ. ρλϑ'.	Φ. 149
Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ψ. ρλγ'.	Φ. 149
Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, ἢ λαοί.	ψ. β'.	Φ. 7
Ἱνατί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος.	ψ. ογ'.	Φ. 84
Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου.	ψ. πέ.	Φ. 98
Κρῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγώ.	ψ. κέ.	Φ. 30
Κρῖνόν μοι ὁ Θεὸς, ἢ δίκασον.	ψ. μϑ'.	Φ. 50
Κύριε ἐδοκίμασάς με, ἢ ἔγνως με.	ψ. ρλή.	Φ. 153
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ψ. ρά.	Φ. 113
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ψ ρμϑ'.	Φ 157
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ.	ψ. ρμ'.	Φ. 155

Κύριε ὡ τῇ δυνάμει σε.	ψ. κ'.	φ. 25
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.	ψ. πθ'.	φ. 104
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με.	ψ. ς'.	φ. 10
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς μέ.	ψ. λζ'.	φ. 45
Κύριε ὁ Θεός με ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.	ψ. ζ'.	φ. 11
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με.	ψ. πζ'.	φ. 100
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμασόν.	ψ. ή.	φ. 12
Κύριε ἐχ ὑψώθη ἡ καρδία με.	ψ. ρλ'.	φ. 147
Κύριε τί ἐπληθύνθησαν.	ψ. γ'.	φ. 8
Κύριε τίς παροικήσει ὡ τῷ σκηνώματί σε	ψ. ιθ'.	φ. 18
Κύριος ποιμαίνει με. ἡ ὲδύ με ὑστερήσει.	ψ. κγ'.	φ. 28
Κύριος φωτισμός με, ἡ Σωτήρ με.	ψ. κς'.	φ. 31
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ὲκ ἐπορεύθη.	ψ. ά.	φ. 1
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος.	ψ. ριά.	φ. 129
Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχόν.	ψ. μ'.	φ. 48
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ὡ ὁδῷ.	ψ. ρή.	φ. 134
Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύρ.	ψ. ρχζ'.	φ. 136
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	ψ. λά.	φ. 36
Μέγας Κύριε, ἡ αἰνετὸς σφόδρα.	ψ. μζ'.	φ. 55
Μὴ παραζήλε ὡ πονηρευομένοις.	ψ. λς'.	φ. 42
Μιήσθητι Κύριε τῦ Δαβίδ.	ψ. ρλά.	φ. 148
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός με πρόσχες μοι.	ψ. κά.	φ. 26
Ὁ Θεὸς ὡ τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν.	ψ. μγ'.	φ. 51
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ ἡ δύναμις.	ψ. μέ.	φ. 55
Ὁ Θεὸς ὡ τῷ ὀνόματί σε σῶσόν με.	ψ. νγ'.	φ. 64
Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, ἡ καθεῖλες.	ψ. νθ'.	φ. 68

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.	ψ. ξϚ'.	Φ. 70
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.	ψ. ξς'.	Φ. 74
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ψ. ξθ'.	Φ. 79
Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ Βασιλεῖ.	ψ. οά.	Φ. 81
Ὁ Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη.	ψ οή.	Φ. 92
Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν.	ψ. πά.	Φ. 95
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;	ψ. πϚ'.	Φ. 95
Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπ.	ψ. ρή.	Φ. 126
Οἱ θεμέλιοι αὐτῆς ἐν τοῖς ὄρεσι.	ψ. πς'.	Φ. 99
Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεοῦ.	ψ. ιή.	Φ. 23
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον.	ψ. ρκδ'.	Φ. 145
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.	ψ. ιή.	Φ. 105
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ψ. ηϚ'.	Φ. 107
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω.	ψ. ης'.	Φ. 110
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν.	ψ. ηή.	Φ. 111
Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος.	ψ. μά.	Φ. 49
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.	ψ. οθ'.	Φ. 95
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται.	ψ. ξά.	Φ. 69
Πάντα τὰ ἔθνη κρότησατε χεῖρας.	ψ. μς'.	Φ. 55
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με.	ψ. ρκή.	Φ. 146
Πρὸς Κύριον ὅτε τῷ θλίβεσθαί με.	ψ. ριθ'.	Φ. 142
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.	ψ. ρκϚ'.	Φ. 144
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.	ψ. κδ.	Φ. 29
Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξόμαι ὁ Θεός μου.	ψ. κζ'.	Φ. 32
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.	ψ. οζ.	Φ. 88
Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ὁ Σιών.	ψ. ξδ.	Φ. 72

Σῴζον

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.	ψ. ιά.	φ. 16
Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν.	ψ. ξή.	φ. 77
Τὰ ἐλέη σε Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα.	ψ. πή.	φ. 101
Τὰ ῥήματά με ἐνώτισαι Κύριε.	ψ. έ.	φ. 10
Τὶ ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.	ψ. νά.	φ. 60
Τῆ Κυρίε ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	ψ. κγ'.	φ. 28
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.	ψ. λϛ'.	φ. 47
Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	ψ. κθ'.	φ. 33
Ὑψώσω σε ὁ Θεός με, ὁ Βασιλεύς με.	ψ. ρμδ'.	φ. 159
Φησὶν ὁ παράνομος τῆ ἁμαρτάνειν.	ψ. λέ.	φ. 41
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοί.	ψ. ιέ.	φ. 18
Φωνῆ με πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ψ. οϛ'.	φ. 86
Φωνῆ με πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ψ. ρμά.	φ. 156
Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ.	ψ. οϐ'.	φ. 82
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε.	ψ. πγ'.	φ. 96

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ Ὡ,ΔΩΝ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως.	Ὠδὴ Α'.	φ. 165
Πρόσεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω.	Ὠδὴ Β'.	φ. 166
Ἐξερεύθη ἡ καρδία με ἐν Κυρίῳ.	Ὠδὴ Γ'.	φ. 170
Κύριε ἐισακήκοα τὴν ἀκοήν σε.	Ὠδὴ Δ'.	φ. 171
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά με.	Ὠδὴ Ε'.	φ. 173
Ἐβόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον.	Ὠδὴ ϛ'.	φ. 174
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρ.	Ὠδὴ Ζ'.	φ. 175
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε.	Ὠδὴ Η'.	φ. 177
Μεγαλύνει ἡ ψυχή με τὸν Κύριον.	Ὠδὴ Θ'.	φ. 179
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραήλ.		φ. 180